

Herşey satılık

Divriği Belediye Otelі özelleştiriliyor. Belediyenin işlettiği otel Başkan Hakan Gök'ün girişimleriyle özel bir işletmeye kiralanması kararı alındı. Bununla beraber mülkiyeti Divriği Belediyesi'ne ait olan birçok işyeri ihaleye çıkarıldı. İhalede yıllık 62 bin lira kirası olan Belediye Otelі'nin yıllık kirası açık artırmada 602 binliraya çıktı. İhaleye girenler, "602 bin lira olan kiranın verilmesi ve sözleşme yapılması hayal" dediler.

Aktan ile devam

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin Olağan Genel Kurulu 16 Kasım pazar günü yapıldı. Ankara Barosu Eğitim Merkezi Salonu'nda yapılan kongreye çok sayıda dernek üyesi katıldı. Kongrede üç liste yarıştı. Metin Aktan'ın listesi 195, Nurullah Ünsal'ın listesi 129 Erdoğan Doğan'ın listesi de 85 oy aldı. Metin Aktan'ın listesi şu isimlerden oluşuyor, Celal Şahin, İbrahim Yılmaz, Bayram Yıldız, Özgür Özat, Özgün Türk, Birgül Selvi Günsur, Mustafa Şimşek, Nazan Karacabey, Metin Arslan ve A. Ekber Ertürk. **Dev:Sayfa: 5'de**

Göldağı KABLO
www.kablo.com

Göldağı Kablo Zengin Ürün Yelpazesi ile 15.000m2'lik Üretim Tesislerinde Sizler için Kaliteli ISO Standartlarına Uygun Üretim Yapmaktadır.

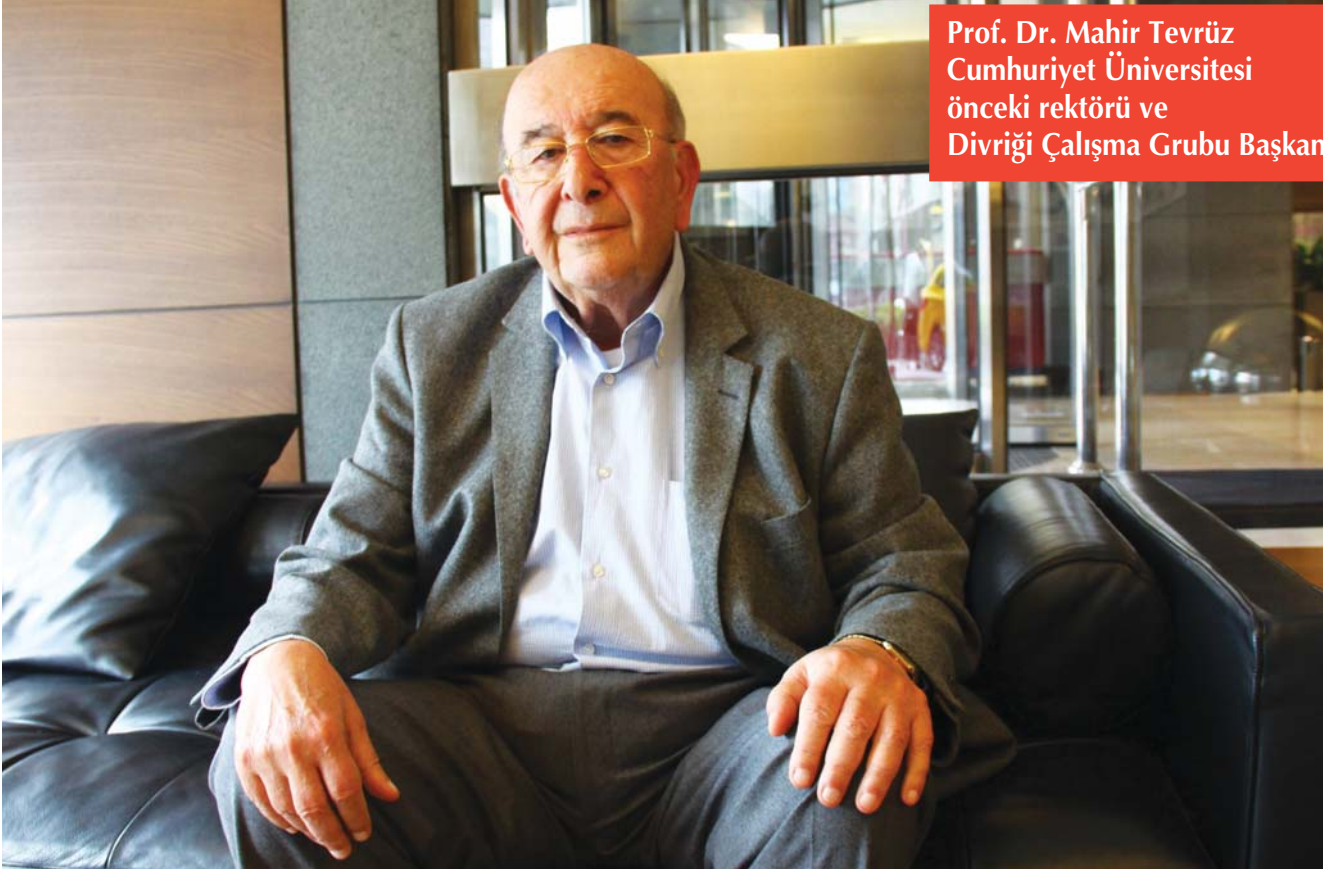
GÖLDAĞI DÖVİZ A.Ş. YILMAZ DİŞ TİC. VE PAZARLAMA A.Ş. YILMAZ ELEKTRİK MALZ. TİC. SAN. LİTD. ŞTİ. KABLO MALAT SAN. DİŞ TİC. VE PAZ. LİTD. ŞTİ.
Merkez : Okçumusa Cad. Midilli Sk. Göldağı İş Merkezi No: 2/8 34420 Karaköy / İstanbul / TÜRKİYE
Tel.: 0212 251 40 83 pbx Fax : 0212 249 83 00
Fabrika : Velimeşe Seramat Batak Dere Çorlu / TEKİRDAĞ
Tel.: 0282 674 38 95 - 96 Fax : 0282 674 38 94
bilgi@kablo.com

Nakilbent Sk. No: 45
Sultanahmet - Fatih
İADE ADRESİ

Divriği

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE KASIM: 2014 YIL: 9 SAYI: 97 www.divrigi.com.tr

İki proje ilk adım

Prof. Dr. Mahir Tevrüz
Cumhuriyet Üniversitesi
önceki rektörü ve
Divriği Çalışma Grubu Başkanı

Cumhuriyet Üniversitesi'ni eğitime açan ve rektörlüğünü yapan, Dünya Mirası Divriği Çalışma Grubu Başkanı Prof. Dr. Mahir Tevrüz Divriği'yi kurtaracak eğitim projelerini hayata geçiriyor. Divriği'de 4 yıllık Turizm ve Otelcilik Yüksekokulu açılacak. Yüksekokulu Mahir Tevrüz ve Mehmet Bıyık birlikte yaptırarak Cumhuriyet Üniversitesi'ne bağışlayacak.

Divriği, son yılların en kapsamlı projelerine hazırlanıyor. Prof. Dr. Mahir Tevrüz'ün girişimleriyle Divriği'ye 4 yıllık Turizm ve Otelcilik Yüksek Okulu, Restorasyon Meslek Yüksek Okulu ve Turizm ve Otelcilik Meslek Okulu bölümlerini kapsayacak 3 okul birden yapılacak. Yüksekokul, 2.500 metrekare alana sahip Selçuklu Mimari tarzı şeklinde yapılacak.

Eski Divriği Devlet Hastanesi'nin yerine, Uygulama Otelі, Restoran, kafe şeklinde binalar yapılacak. 4 yıllık Turizm ve Otelcilik Yüksek Okulu öğrencileri burada staj yapacaklar. **Dev: Sayfa: 4'de**

sahinkucuk@hotmail.com.tr

ÖNERİ ŞAHİN KÜÇÜK

KONUŞMANIN kolay, iş yapmanın zahmetli olduğu bir memlekette yaşıyoruz. Kürsülerde, masabaşlarında dertlerimize çare buluyoruz da, o çareyi bir türlü hayatımıza uygulayamıyoruz. Kemal Kılıçdaroğlu'nun deyimiyle, "Masabaşlarında Türkiye'yi Kurtarıyoruz" Geçtiğimiz ay bu köşeden Divriği Kültür Derneklerimizin yeni yöneticilerine birkaç önerimi sıralamıştım. Benim önerim dikkate alınır mı, onu bilemem. Devam edeyim? Özellikle İstanbul ve Ankara'da yaşayan Divriğililerin kendi aralarındaki dayanışma bağlarını güçlendirmelerini önermiştim. Derneklerimizin kuruluş gerekçeleri de bu zaten. Yıllar önce Ankara ve İstanbul'da kurulan Divriği Kültür Derneklerimiz önce Divriği'li öğrencilerimizin kalacakları, başını sokacakları bir yurt yaptılar. İşe burdan başladılar. Bugün bu yurt sorunu ortadan kalktı mı? Bugün Divriği'li öğrencilerimizin yurt, barınma ihtiyaçları yok mu? Yine bildiğim kadarıyla DKD tüzüğü hiç güncel değil. Birkaç tüzük maddesi hariç 1980 yılından önce yazılan 35 senelik bir dernek tüzüğü ile çalışıyoruz. Bu tüzük maddeleri baştan sona güncellenerek, Divriğililerin ihtiyaçlarına göre yenilenmelidir. Bugün karşımızda yetmişlerin, seksenlerin dünyası da Türkiye'si de yok. İhtiyaçlar tamamen değişti. Nüfusun en dinamik kesimi gençler olduğu için Divriği Kültür Dernekleri tüzüklerini ve programlarını günün koşullarına göre güncellemeli. Köy derneklerimizin ihtiyaçları da beklentileri de değişti. Bu konu üzerine çözüm üreten, sonuç alan değişiklikleri yapmak zorunluluk haline geldi. Yaşadığımız kentte bulunan Divriğililerin hiç olmazsa yüzde onunu nasıl biraraya getiririz çabası içerisinde olmalıyız. Bütün bu projeler dayanışma ilişkilerinin hayata geçirilmesiyle mümkün olacaktır. Bal demekle ağız tatlanmıyor. Dayanışma ilişkileri de pratik adım atmadan lafla olmuyor.

Son viraj

Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği Dostluk ve Kardeşlik Turnuvası devam ediyor. Soğanlı Olimpik Spor Tesislerinde oynanan turnuvalarda 8 takım çeyrek finale yükseldi. Önümüzdeki hafta sonu oynanacak maçlardan sonra da 4 takım finale yükselecek. Daha sonra şampiyonluk maçları oynanarak sezonun şampiyonu belli olacak. **Dev:Sayfa: 11'de**

Murat Şahin

Terör birkez daha lanetlendi. Yağbasan Köyü Derneği'nin önceki başkanlarından Murat Şahin hayatını kaybettiği yerde karanfillerle anıldı. Derneğin her yıl organize ettiği Murat Şahin Anması'na yüzlerce kişi katıldı. Yağbasan Köyü Derneği Üyeleri 15 Kasım sabah saat 8 buçukta Şişhane Meydanı'nda buluştu. Anmaya CHP Genel Başkan Yardımcısı İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrıkulu, Mahmut Tanal, CHP Beyoğlu ve Avcılar ilçe başkanları ve üyeleri katıldı. **Dev:Sayfa: 8'de**

Yazarlar

Sadık ÇELİK 4'de
Abdullah AYSU 3'de
Muharrem YAĞBASAN
Hatice Eroğlu AKDOĞAN 9'da
Ataner YILDIRIM 8'de
Turan ESER 6'da
İsmail ÇINAR 7'de
Bülent AKDEMİR 10'DA
Bedri YALÇIN 8'de

www.divrigi.com.tr
e-mail:divrigi@divrigi.com.tr
divrigigazetesi@gmail.com
POSTA ÇEKİ HESABI
SADET BAYAR- 09548784

Bir Umud	Avcılar Bel. Handan Toprak	Manşet Devamı	Ankara DKD Kongre
2'DE ↗	3'DE ↗	4'DE ↗	5'DE ↗
Kitap Tanıtımı	Murat Şahin Anma	Yağbasan Dern. Kongre	Röportaj Mehmet Özyurt
6'DA ↗	8'DE ↗	9'DA ↗	10'DA ↗

BÜKRE

G ü m r ü k M ü ş a v i r l i ğ i

Eski Londra Asfaltı Kocasinan İş Merkezi B Blok
No.31 Kat.4 34188 Şirinevler-İstanbul
telefon 0212.451.0528 faks 0212.654.1925
www.bukre.com

1umut Derneği gönüllüleriyle söyleşi İnsan insanın umudu

1umut Derneği nasıl ve hangi ihtiyaçlardan doğdu?

1umut 7 yılı aşkın bir süre önce, 1999 Gölcük ve Düzce depremleri sonrasında bölgede depremzedelerle dayanışma faaliyetleri yürüten ve Dayanışma Gönüllüleri olarak bilinen organizasyonda çalışan gönüllüler tarafından kuruldu. Kurulmasına deprem bölgesinde edindiğimiz tecrübe ve öğrendiklerimizi, toplumsal hayatın diğer meselelerini de kapsar biçimde nasıl sürdürebiliriz tartışmaları vesile oldu. Deprem bölgelerinde, akut dönemdeki ihtiyaçlara binaen “çadır kurmak-arama/kurtarma faaliyeti-gelen yardımların depolanması ve ihtiyaç sahiplerine ulaştırılması-çadır kentlerde hayatın organize edilmesi-aşevleri işletilmesi” gibi faaliyetler içinde olmuştuk. Acil ihtiyaçların giderildiği akut dönem sonrasında ise, depremzedelerin hak hukuk meselelerinin daha uzun süre çözülme bekleyecek ve uğraşılması gereken önemli meseleler olduğundan hareketle, bu faaliyetler sırasında tanıdığımız/tanıştığımız depremzedelerle “Depremzede Dernekleri” kurulması yönündeki çabalara yardımcı olmaya çalıştık. Hükümet şehirde konutu yıkılanlara konut yaptığı halde köylerde böyle bir inşa faaliyeti icra etmiyordu. Kredi veriyordu. Bu kredilerle de kimsenin konut yapma olanağı yoktu. Çeşitli destekler de bularak, köylünün işgücü ve hükümetin verdiği krediyi bir araya getirerek Düzce'nin Gölyaka ilçesinin 3 köyünde, adı İMECE Evleri olan 57 konutun dayanışmasıyla inşası faaliyetini sürdürdük. Bu süreçte, mülk sahibi olan konut sahiplerine hükümet konut ya da kredi tahsis yaptığı halde, kiracı depremzedelere dönük bir çözüm sunmamaktaydı. Kiracı depremzedeler geçici barınma alanlarında yaşamaya devam etmekteydi. Herhangi gibi bir çözüm sunulmayan kiracı depremzedeleri geçici barınma alanlarından da çıkarmaya çalıştılar. Depremzede Dernekleri'nin ve İMECE Evleri'nde oluşan inşaat tecrübesinin de katkısıyla, kiracı depremzedelerin konut sorununun çözümü için 2002'de başlatılan sürecin de destekçisi olmayı sürdürüyoruz.

Bölgede kalan arkadaşlarımız belirttiğimiz çalışmalarda yer alışlarını ve dayanışmalarını sürdürürken, İstanbul'a dönenlerimiz ise olası İstanbul ve Marmara depremini dikkate alarak, Afete Karşı İstanbul Koordinasyonu çalışmaları yaygın biçimde sürdürmeye çalıştık. Ancak, depremin toplumun gündeminden düşürülmesi konusundaki “resmi kurumlar ve medya tarafından gösterilen gayret” bir süre sonra bu çalışmalara toplumun ilgisinin azalmasına neden oldu. Önümüzdeki günlerde, depremin “rant amaçlı suistimal konusu” edilmesinin ötesine geçen, gerçekten depremin afete dönüşmemesi yönünde neler yapabileceğimizi tartışmaya başlayacağız. Ve devamında da, işçilerin-işsizlerin ve diğer yok sayılanların dünyasında kendimizi var edecek, onlara hayrımızın-faydamızın dokunacağı yollar aradık. Bulduğumuzda da adı 1umut oldu.

Adınız ve ambleminizin anlamından bahseder misiniz?

1umut'un amblemi kargadır. Karga ile “yok sayılanlar” arasında bir benzerlik kurduğumuz için. Kargalar da “yok sayılanlar” da sayısal olarak çokturlar, lakin varlıktan sayılmazlar. Sabah kalktığınız zaman sokaklarda ya işe giden işçileri görürsünüz, ya da kargaları. Tek güçleri çokluklarıdır. O da ancak birlikte davranırlarsa işe yarar. Adımızın 1umut olmasının nedeni ise, bütün umutsuz kılan meseleler karşısında umuda, dayanışma ve mücadele temelli çözümlerle işaret etmeyi seçtiğimizden.

Kurulduktan sonra neler yaptınız?

Birinci faaliyet alanı olarak, 2002'de başlayarak devam eden, deprem

bölgelerinde kiracı depremzedelerin “sağlıklı-güvenli konut” talepli mücadelesine destek olmayı sürdürdük. Bu süreçte zaten İMECE Evleri inşaatları tamamlanmıştı. Diğer taraftan, deprem bölgesinden dönen arkadaşlarımızla yaptığımız tartışmalar neticesinde, İstanbul'da, işçilerin ve dargelirlilerin yaşadığı sorunlarla ilgilenme-dayanışma çabaları içinde olduk. Bu çalışmalarını hukuk, iş bilgisi, ürün, eşya, eğitim dayanışması olarak tanımladık. Emekçinin şen günlerini çoğaltma pratikleri olarak sürdürme çabaları içinde olduk.

Sürdürdüğünüz Dayanışma Çalışmalarından Biraz Bahsedebilir

misiniz ?

Eşya dayanışması: İnsanların ellerindeki ikinci el kullanılabilir eşyaları, mobilyaları buzdolabı, televizyon, halı, kullanılabilir durumda olan giysi gibi eşyaları ihtiyaç sahipleriyle buluşturmak. Temel hedefi ise hepimizin gündelik hayat alışkanlıkları içinde, olmasının dediğimiz-şikâyet ettiğimiz “tüketiciliğin” karşısında paylaşımçı-yeni olana heves etme gibi bir tuhaflığın yerine 2. el eşyanın da işlevli olabileceğini hayatımıza-başka ihtiyaç sahiplerinin hayatına katma çabası diyebiliriz. Gıda ürünleri dayanışması: Diğeri de ürün dayanışması. Tüketiciyle üretici arasındaki yabancılaşmayı kırmaya dönük, dargelirli insanların da doğal gıdaya ulaşma hakkı olduğu ilkesinden hareketle. Marketlerde doğal ürünlerin fiyatlarını tahmin ediyorsunuz. Gerçekten doğal ürün olup-olmadığı da ayrıca tartışmalı. Paran kadar, doğal ve güvenli gıdaya ulaşabilme hakkı tanımakta mevcut piyasa düzeni. Dolayısıyla, doğal ve güvenli gıdaya ulaşabilme hakkı temel bir insan hakkı olmaktan çıkarmakta. Biz de üyelerimiz dahilinde, doğrudan ve güvenilir olanaklar yaratarak bu çemberi-mahkûmiyeti kırmaya çalışıyoruz. Bir yandan dargelirlinin de doğal gıdaya ulaşmasını sağlarken, diğer yandan da güvenilir üreticinin ürününü değerlendirmesinde emeğinin ucuza kapatılmasına vesile olmuş oluyoruz. Tabii ki temel ilkesi, dürüstlük-dayanışma temelli karşılıklı güven. Tabii biz bu çalışmanın kentlerde yaşayan ve aralarında sosyal bağı olan her topluluğun, kendi yörelerini gözeterek destekleyerek bu dayanışma pratiklerini geliştirmesinin gerekli olduğunu düşündüğümüzden, bu tür adımlar atmak isteyenleri de desteklemekte elimizden geldiğince teşvikçisi olmaya gayret sarf ediyoruz.

Eğitim dayanışması: 1umut gönüllüleri tarafından dargelirli emekçi ailelerin çocuklarına dönük sürdürülen kurs faaliyetleridir. Bazen müzik kursu, bazen de matematik, fen, fizik, dil gibi derslere dönük destek çabaları niteliğinde olmaktadır. Dernek mekânımızda olabildiği gibi, şayet kendilerinin yaşadığı yerlerde dahil oldukları mahalle ve

hemşeri dernekleri varsa, oralarda icra edilmesine yardımcı olmaya çalışıyoruz. **İş bilgisi dayanışması:** İş güvencesinin olmadığı ve kimin ne zaman çalışacak işinin olup-olmadığının iyice belirsizleştiği çalışma hayatında, gerçek iş bilgisine ulaşmanın ihtiyaç olduğu tespitinden hareketle, 1umut gönüllülerinin etrafları aracılığıyla ulaştığı iş bilgilerini paylaştığı ve iş arayanların da bu ihtiyaçlarının duyurulduğu bir dayanışma çalışmasıdır.

Hukuk dayanışması: Özellikle çalışma hayatına ve kentsel dönüşüm adı altında sürdürülen uygulamalar / sorunlar başta olmak üzere, bizlere ulaşan ihtiyaç

sahiplerine ilk elden gerekli olan hukuki bilgilerin paylaşılması, ilk müraacatlarına yardımcı olmak esaslı sürdürdüğümüz dayanışma faaliyetidir.

Emekçinin şen günlerini çoğaltma dayanışması: İstanbul gibi bir kentte, belli bir gelir düzeyine sahip olmadan, özel araç olanağına da sahip değilsen, hele bir de emekçiyken ailenle birlikte denizden dinlenme amaçlı yararlanma şansın yok. Her yıl kiraladığımız kamp alanında yılda üç ay devam eden ortak çadırımızda, ailecek kaldığımız, işleri ortaklaşa yaptığımız, balık tutup oyun oynayarak birlikte iyi vakit geçirdiğimiz şen zamanlar pratigidir.

Kentsel dönüşüm tehdidi altında olan ya da dönüşüm sürecinden mağdur olan mahallelerle dayanışma çabalarınızın muhtevası nedir?

Bu çabalarımız esas olarak İstanbul mahalleleri merkezli olarak sürmektedir. İstanbul'un çeşitli mahallelerinde Kentsel Dönüşüm adı altında yaşanan ve yaşatılmaya çalışılan faaliyetlerin gerçek nedeni rant ve kâr hırsıdır. Yoksa o yerleşim alanlarında yıllardır yaşayan insanların “selameti” değil. Kentsel Dönüşüm'ün ilk adımları Pendik Aydoğdu ve Cambaz Bayırı'nda başladı, daha sonra Fikirtepe, Sulukule, Küçükçekmece Ayazma bunu takip etti. Şimdi bu durum bütün İstanbul'a yayıldı. Rant amaçlı Kentsel Dönüşüm mahalle ölçeğinde yapılmaya başladı. Nitekim toplum tarafından “Afet Yasası” olarak adlandırılan 6306 sayılı yasanın uygulama pratiklerine baktığımızda bu durumu açıklıkla görmek mümkün.

Kentsel Dönüşüm ihtiyacı olduğuna inanmıyor musunuz?

Kentsel Dönüşüm hangi ihtiyaçtan türüyor? İhtiyaç mıdır, değil midir? O mahallelerde yaşayanların sosyal ve fiziksel yaşantıları çok kötü de ondan mı doğuyor? Binalar yıkıldı yıkılacak da ondan mı oluyor? Bu sorulardan bağımsız konuşmak mümkün değil. Sanki o bölgelerde binalar yıkılacak insanlar hayatını kaybedecek, dolayısıyla da kentsel dönüşüm olunca bunlar olmayacakmış gibi takdim ediliyor. Oysa

gerçek bu değil. Deprem riski de hadisenin bahanesi olmakta. Gerçekten mesele deprem riski olsa, deprem haritalarında ve resmi kurumların belgelerinde 3. ve 4. derece deprem bölgesi olan yerler İstanbul'da “riskli alan” ilan edilip dönüşüme buralardan başlanmazdı. Olası İstanbul depreminden 1. derece etkilenecek bölgelerden başlanırdı. Böyle değilse ve yaşayanların beklentileri yok sayılıyorsa, kamu idaresi eliyle insanlar korkutulmaya çalışılıyorsa, toplum yararına bir çabadan söz edemeyiz. Toplum yararına çaba olsa, herkes göğsünü gere gere ve açıklık içinde, itibar sağlayıcı bir süreç olarak icra eder.

31 Ocak 2008'de Davutpaşa'da meydana gelen patlamada 20 işçi hayatını kaybetti, 130 kişi yaralandı. Bu kadar açık bir facia karşısında ne yapabiliriz diye sorular sorduk kendimize ve anlamaya çalıştık. İlk elden de hayatını kaybeden işçilerin cenazelerine iştirak ettik. Tanımadığımızın acısını-kederini paylaşma isteği deprem bölgesinde yaşadıklarımızın maneviyatımızdaki karşılığıydı. Bu karşılığın gereği ve ilk adımı cenazelere katılmaktı. Cenazeler defnedildikten sonra, aramızda facianın meydana gelme süreçlerini-nedenlerini tartışmaya başladık. Bu tartışmalardan sonra üç sonuca ulaştık. Birincisi, aynı acıyı yaşayan insanların bir araya gelmesini kıymetli bulmamız. Ki bunun tecrübesini deprem bölgesinde yaşayarak-görerek edinmiştik. İkincisi, böyle bir hadisenin meydana gelmesinde sorumluluğu olanların yargılanması hedefli bir mücadelenin gerekliliği ve bunun da ancak ailelerin ortak hareket etme pratiğiyle başarılabileceği. Üçüncüsü, “iş kazası” olarak bilinen “iş cinayetleri”nin ne kadar ilgi-gündem dışında kaldığı, işçinin hayat hakkının ihlal edilmemesinin sahiplenilen bir mücadele konusu olmaması. Bu gerçeklerimizi ailelerle tek tek paylaştık. Ailelerin bir araya gelmesine vesile olduk. Bu sürecin gerektirdiği sorumlulukları, ailelerin asla bir adım öüne geçmeden onlarla birlikte sürdürmeye çalıştık.

Davutpaşa davası süreciyle birlikte başladığımız, iş cinayetlerinde hayatını kaybeden işçilerin ailelerinin sürdürdükleri adalet mücadelelerine destek verme süreçleri, Ankara/Ostim-lvedik, Esenyurt/Marmara Park AVM, Milas-Güllük/AKFEN, Van/Bayram Otel, Esenyurt Özel Doğa Hastanesi, Arka Sıradakiler dizi seti, Soma, Zonguldak/Kozlu iş cinayetlerindeki adalet mücadelelerini destekleme çabalarımızla devam ediyor. Kamuoyu, iş cinayetleri sözünün kullanılmasını önce yadırgadıysa da, zamanla ailelerin ve bizlerin göstermeye çalıştığı tablonun vahametini anlamaya başladı. Yazık ki, daha trajik ve daha fazla sayıda işçinin hayatını kaybettiği hadiseler sonrasında olabildi bu.

-Başka iş cinayetleri olmasın diye, Adalet Arayan İşçi Aileleri, her ayın İlk Pazar günü saat: 13.00'te Galatasaray Meydanında bir saatlik VİCDAN ve ADALET nöbeti tutmaya devam ediyorlar. Kasım itibarıyla 35. Nöbetlerini tuttular.

-Başka iş cinayetleri olmasın diye, Adalet Arayan İşçi Aileleri, 28 Nisan'ın dünyanın diğer 30 ülkesinde olduğu gibi, İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri ANMA ve YAS günü olması için kampanya sürdürüyorlar.

-Başka iş cinayetleri olmasın diye, Adalet Arayan İşçi Aileleri, bütün duruşmalarını takip edip kamuoyuyla bilgisini paylaşıyorlar.

-Başka iş cinayetleri olmasın diye, Adalet Arayan İşçi Aileleri, bu yıl üçüncüsü yayımlanacak 1umut yayınlarnın çıkardığı İş Cinayetleri Almanacağı kitabını destekliyorlar.

-Başka iş cinayetleri olmasın diye,, Adalet Arayan İşçi Aileleri, meydana gelen iş cinayetlerinde ailelere güç vermek için taziye ziyaretlerine gidiyor, “Saygı Yürüyüşü” düzenliyorlar.

İşte bizler de, ailelerin adalet mücadelelerine destek vermeye, ekmeği için çalışan işçi kardeşlerimizin hayatlarına verdiğimiz kıymetin bir gereği olarak ailelerle dayanışmaya çalışmaktayız.
www.birumut.org
www.iscinayetleriniunutma.org
unutma@iscinayetleriniunutma.org
[facebook.com/VicdanVeAdaletNobeti](https://www.facebook.com/VicdanVeAdaletNobeti)
twitter.com/iscinayetleri
www.kentteadalet.org

İstanbul eski Büyükşehir Belediyesi Başkanı Nurettin Sözen Dr. Handan Toprak Benli'yi ziyaret etti.

Sözen Avcılar'da

NURETTİN SÖZEN DENEYİMLERİNİ PAYLAŞTI Avcılar Belediyesi'nin periyodik olarak gerçekleştirdiği "tecrübe toplantılarına" deneyimli politikacıların katkıları devam ediyor. 5 Kasım 2014 Çarşamba günü Avcılar Barış Manço Kültür Merkezi'nde düzenlenen panele katılan Murat Karayalçın, yerel yönetimdeki deneyimlerini, meclis üyeleri, birim müdürleri- çalışanları, muhtarlar ve sivil toplum örgüt temsilcileri ile paylaştı. 14 Kasım 2014 Cuma günü de 1989-1994 yılları arasında İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olan Prof. Dr. Nurettin Sözen ile CHP Avrupa Birliği Temsilcisi ve Avrupa Sosyal Demokrat Partileri (PES) Yönetim Kurulu Üyesi Kader Sevinç, Avcılar'da düzenlenen panele katılarak, deneyimlerini ve fikirlerini anlattı.

Avcılar Barış Manço Kültür Merkezi'nde saat 17.00'de yapılan ve Avcılar Belediyesi Basın Yayın Müdürü Celal Toprak'ın moderatörlüğünü üstlendiği panelin açılış konuşmasını yapan Avcılar Belediye Başkanı Dr. Handan Toprak Benli, Nurettin Sözen'in İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminin "unutulmaz anlatmakla bitmez başarılı bir süreç olduğunu" belirterek şunları söyledi.

* "Burada Unutulmaz Belediye Başkanı Sayın Nurettin Sözen'in yaptığı ilkleri öğreneceğiz. Benim en çok kıvanç duyduğum konuların başında ise Sayın Sözen'in İstanbul'da temizlik ve çöp konusunda yaptığı önemli çalışmalarıdır. Ancak ne yazık ki bu konular da yanlış anlaşılması da vicdanları sızlatmaktadır. * O yıllar, dünyada AİDS hastalığının en hızlı yayıldığı bir dönemdi. İstanbul'da aldığı önemli tedbirlerle bu hastalığın ilerlemesini önledi.

Avcılar Barış Manço Kültür Merkezi'nde saat 17.00'de yapılan ve Avcılar Belediyesi Basın Yayın Müdürü Celal Toprak'ın moderatörlüğünü üstlendiği panelin açılış konuşmasını yapan Avcılar Belediye Başkanı Dr. Handan Toprak Benli, Nurettin Sözen'in İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminin "unutulmaz anlatmakla bitmez başarılı bir süreç olduğunu" belirterek şunları söyledi.

* Yine Sayın Sözen'e kadar, tıbbi atıkların ayrı toplanma algısı yoktu. Bu konuda da tıbbi atıkların toplanması ve imhası konusunda önemli çalışmalar yaptı. Aksi halde AİDS hastalığı İstanbul gibi kalabalık bir metropol kentte korkunç bir boyut alabilirdi. İstanbul bir Prof. Dr. Belediye Başkanına sahip olduğu için çok şanslı idi.

* Sayın Sözen temizlik konusunda çok önemli hizmetler yaptı. Nitekim, Kazlıçeşme'nin kaldırılması bunlardan biridir İstanbul'u lağım faresi istilasından kurtarmıştır."

* Temizlik alanında Sayın Sözen'in kurduğu sistem aynı şekilde kullanılmaktadır.

* Çalışanların demokratik haklarını kullanmasında zaman zamanın seçim

dönemine denk düşmesi, yanlış algıya neden olmuş, toplumun belleğinde "en başarılı olduğu hizmet" ne yazık ki aksine bir algıya yol açmıştır.

* Konuşmasında kentsel dönüşüm konusunda değinen Başkan Toprak Benli, "Kentsel dönüşüm de, yerinde dönüşümde sosyal demokratların projeleridir. Rantsal dönüşüme karşıyız."

ULAŞIMDA METRO VE RAYLI SİSTEMİ BİZ KURDUK İstanbul'da birçok ilke imza atan, metronun temellerini atan Prof. Dr. Nurettin Sözen de "insanlığa ve demokrasiye adanmış 60 yıllık siyasi tecrübe" diye başladığı konuşmasında belediyeçilik konusunda attığı adımları ve şöyle anlattı: *Toplu konut ve toplu ulaşım

sosyal demokrat belediyeler tarafından gündeme getirildi. Nitekim, İstanbul'da raylı sistem, kent içi tramvay projelerini gerçekleştirdik.

*Yine Türkiye'de metro yapılmasını biz programa aldık. 10 kilometrelik kısmını tamamladık. İstanbul'da (Marmaray olarak nitelendirilen) tüplü üst geçidin yapılmasını biz programa aldık ve projelerini hazırladık. * İstanbul'a 2 bin adedin üzerinde otobüs aldık.

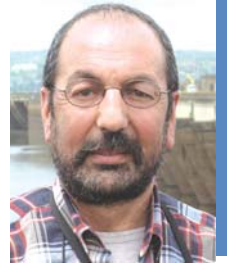
* İstanbul'a 150 milyon metreküp su veren Istanraça Dereleri Projesi bizim zamanımızda planlandı. * İstanbul'un tüm İlçelerinde, halk evleri tarzında Semt Konaklarını yaygınlaştırdık.

REÇBER GÖZÜYLE

ABDULLAH AYSU

tarvak2004@yahoo.com

Unutursam Fısılda

Unutursam Fısılda, Unutursak Fısıldayalım.

Veli Can Çelik lise öğrencisiydi, okul harçlığını çıkarmak için çalışmaya gitmişti. Havva Caran Açık Öğretim Üniversitesi'nde okuyordu. Okul masrafları için gitmişti çalışmaya. Her ikisi de akşam evlerine geri dönemedi. Bu canların dışında 15 kişi daha akşam evine gelemedi. Bunların 12'si kadındı. Isparta'ya bağlı Gelendost ilçesinde elma toplamaya gidiyorlardı. Bağkonak Köyü'nde yaşamları noktalandı.

Yaz aylarında Akşehir'de kiraz vişne toplar, sonbahar aylarında Isparta'da elma toplarlardı onlar. Bu 17 can artık evlerine ekmek götürmek için çalışamayacaklar, meyve toplayamayacaklar.

Sömürünün olmadığı, kendi emeğini kendilerinin tükettiği avcılık ve toplayıcılık dönemine ilkel, bu döneme modern, diyenler; modernlik adı altında nasıl vahşileştirdiniz sisteminizi böyle. O dönemde çalışmak mı daha güvenliydi, insancıldı, bu dönem mi? Can alıcı, can emici hale nasıl dönüştürdünüz böyle! Görün artık; modern sisteminizdeki kapitalizminiz önce köleleştiriyor sonra köleleştirdiklerini öldürüyor.

Öldürmediklerini de iligine kadar sömürmeye devam ediyor. Ankara ölü seveci olmuş seyrediyor. Saray kavgası, can kavgasının önüne geçmiş, almış başını gidiyor. Bu ne düzendir? Dayıbaşları örgütlü. Bir o kadar da paraya tamah edenler cinsinden varlıklara dönüşmüş; parayı insan yaşamına yeğliyorlar. Midibüsü tıka basa dolduruyorlar. İnanın bana midibüse doldurulanların yerine böyle balık istifi tavuklarını bile doldurmazlardı. O zaman, ölecek tavuklar, kendi kesesinden gideceği için tavukları insanlar gibi istifleyerek taşımazlardı. Çünkü giden her can, kendi kesesinden gidiyor. Arkasını arayan yok. Para ceza yemiyor ki bu ülkede!

Düzen öyle bir düzen ki; ölen kendi kesesinden gittikçe, Ankara saray derdinden yiten canları görmedikçe, fazla insan istifleme 64 Lira ceza reva görerek düzen sağlamaya yeltendikçe bu kazalar durmayacak. Bu kaza da son olmayacak! Demem odur ki, Isparta'nın Gelendost ilçesinin Bağkonak köyündeki midübüsün frenin patlaması sonu devrilmesi, kaza değildi! Esasen fren balataları sıyrılmış olan hükümetin, yoksulların üzerine devrilmesinin bilmem kaçınıcı örneği bu. Canlarını kaybeden canların sorumlusu dayıbaşları da değil. İnsanları yoksullaştırarak geçimini dayıbaşlarının iki dudağı arasına terk eden, insanın yiyeceği ekmeğin dağıtımını maden ve enerji şirketlerinin vicdanına terk eden bu düzenin mimarı olan siyasetçilerdir. Başka yerde de aramayın. Hepsi de dokunulmazlık zırhına bürünmüş, Ankara'daki sırca köşklerinde ahkâm üzerine ahkâm kesen liderlerin "kuklası" haline dönüşt(üröl)müş milletvekilleridir.

Çünkü düzeni adilleştirecek, şirketlerin değil, halkın haklarını koruyacak yasaları oluşturmak ve uygulamakla görevli olanlar onlardır. Bizler değil! Yoksullar, kurdukları çarkın dişleri arasındaki besinlere dönüştürdüler. Bu dişler, her gün daha fazla can istiyor! Onlar, umarsız, aldırışsız. Nasılsa unutulur diye düşünüyorlar zahir.

Bu yazı geç kalmış bir yazı değil. Hatırlatmadır. Unutursam fısılda. Unutursak fısıldayalım. Unutmayalım! Unutturmayalım!

DİVRİĞİLİLER

- Birbirlerini Tanıyor mu?
- Nerede Hangi İşi Yapıyor?
- Hangi sektörlerdeler?
- Hangi Fabrikaların sahibi?

Bütün bu soruların cevabını bulabileceğiniz "Divriğili İşadamları Rehberi"nin çalışmalarına başladık. Bu rehberde iş dünyasının değişik sektörlerindeki (sanayiciler, küçük ve orta ölçekli işletmeler, doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, serbest meslek sahipleri...) bütün Divriği'lilere sayfalarını açacak. İş dünyasındaki Divriğilileri biraraya getirme amacıyla oluşturacağımız bu rehber sayesinde Divriğililer hayatın değişik alanında gösterdikleri dayanışmayı iş hayatında da yaşayabilecekler...

Divriği AYLIK SİYASİ GAZETE

Tel: (212) 516 29 84 - 458 82 16 e-mail: divrigi@divrigi.com.tr

DİVRİĞİ GAZETESİ

DUYURU

Gazetemizi yalnızca abone olanlara ulaştırabiliyoruz

Yıllık Abone Bedeli 50 TL

Abone olmak için

Tel: 0532 327 19 58
mail
divrigi@divrigi.com.tr

Hayalini gerçekleştiriyor

Cumhuriyet Üniversitesi'ni eğitime açan ve rektörlüğünü yapan, Dünya Mirası Divriği Çalışma Grubu Başkanlığını Prof. Dr. Mahir Tevrüz. Divriği Gazetesi'ne konuştu.

Sizi biraz tanıyarak söyleşimize başlayalım isterseniz?

Divriği'de doğdum, Divrigiliyim. Annem babam da Divriği'li. Hayatımın ilk on dört yılını yani çocukluk yıllarımı Divriği'de geçirdim. Divriği bunun için benim yaşamımda özel bir önem taşıyor. Bunun haricinde, Divriği tarihi itibarıyla hakikaten dünyanın ender yerleşim yerlerinden birisidir. Divriği bulunduğu yer itibarıyla istilalara maruz kalma riski az olan bir yerleşim. Doğusu Kemah Boğazı dolayısıyla orduların geçemeyeceği bir coğrafi konuma sahip. Çok derin ve kadim bir tarihi var. Tarih bilgini araştırmacı yazar Necdet Sakaoglu'nun yazdığı Türk Anadolu'da Mengücekler "Divriği Tarihi" ve Mengüceklere ait tarihi bilgilerden öğrendiklerimize göre, 6'cı ve 7'ci yüzyıllarda Urartular döneminden beri gelen bir tarihi geçmişinin olduğunu biliyoruz. Daha sonra sırasıyla 10'uncu ve 11'inci yüzyıllarda Bizanslılara geçen, daha sonra da Alparslan'ın anadoluya gelmesiyle birlikte Mengücek Bey Erzincan, Kemah ve Divriği Selçuklu Hanedanlığı himayesine girmiştir. Osmanlı döneminde de Mutasarrıflığa kadar, o zamanın deyimiyle Beylerbeyliğinden sonra gelen önemli bir yerleşim yeridir Divriği. 1877 yılında Divriği Belediyecilik sistemine dahil olduktan sonra ilçe konumuna gelmiştir. Geçmişe baktığımızda Divriği'nin her yerinin tarih koktuğunu görüyoruz. Divriği tarihinde sırasıyla, Urartular, Pavlikanlar, Bizans, Anadolu Selçuklu Devleti, Mengücekler hüküm sürdüler. Anadolu Selçuklu Devleti yıkıldıktan sonra yetmiş seksen sene Memlûklü Hükümdarlığı var Divriği'de. Memlûkluların Divriği'deki hükümdarlığı da Moğol istilasından sonra bitmiş zaten. Moğollar doğrudan Divriği'ye zarar vermemiş, Kuzeyden Köse'dağı civarından geçmişler. Bugün bile Divriği'deki aile isimlerine, soy isimlerine baktığımız zaman buranın köklü bir geçmişe sahip olduğunu görmemiz mümkün. Mesela, Dizdarlar, Mühürdarzadeler gibi aileler gerek Selçuklu döneminde, gerek Osmanlı döneminde devlet içerisinde görev yaptıklarını biliyoruz.

Divriği Darüşifası ve Külliyesi üzerine söz etmeden geçemeyiz elbette. Buranın mimarı Hürremşah isminde bir zat. Hayatı hakkında çok fazla bir bilgiye sahip değiliz. Ahlat'lı olduğunu biliyoruz. Hürremşah bir mimar, ama yalnızca bir mimar değil. Divriği Külliyesi'nde yaptığı taç kapıların yontularında tarihin derinliklerine gitmek mümkün. Bu yontularda, cennet motifleri,

Girişimlerimizin bitmesinden sonra Divriği'ye 4 yıllık ve 2 yıllık iki yüksekokul daha kazandırmış olacağız.

Prof. Dr. Mahir Tevrüz

hayat ağacı, çeşitli inançlara ait motifler bu kapılarda işlenmiş. Bu kapılar bugünkü heykel tarzı yöntemiyle yapılmış. İslam mimarisinde yapılan ilk eser diyebiliriz. UNESCO'nun tarih mirası olarak 1985 yılında bu eseri koruma altına alması da buna bağlı. Dünyada bu işi bilen, en tanınmış sanat tarihi, mimarlık tarihi hocaları şunu ifade ederler, "Endülüs'ten, Taçmahal'e kadar, adı geçebilecek İslam medeniyetine ait tek eser olarak kabul edilir. Eşi benzeri yok. Yani bezeme sanatı başka mabetlerde (cami, kilise, katedral) vardır, ancak buradaki bezeme sanatından öte, yontu sanatıdır. Divriği Külliyesi'ni Türkiye'de en önce farkedene Prof. Dr. Doğan Kuban Hoca'dır. Yazdığı kitaplarda bunu görmek mümkündür.

ŞEHRİN DOKUSU DEĞİŞTİ

Divriği'nin dokusu benim çocukluğumda bambaşkaydı. 1970'li yıllarda şehrin ortasından geçen karayolu tarihi dokuya çok uygun düşmedi. Araphasan Bayırı'ndan başlamak üzere yol güzergahından şehrin çıkışına kadar birçok tarihi bina ya yıkıldı, ya da tahrip edildi. Tarihi silüet yok edildi. Bu çok büyük bir hata. Divriği'de eskiden kalma Mengücek, Selçuklu ve Osmanlı Mezarlıkları için de aynı şeyleri söyleyebiliriz. Bu mezarlıklar da ortadan kayboldu, korunamadı.

Divriği'nin bir de göç sorunu var. Nüfusu hep azalıyor?

Bir yanıyla şöyle bakıyorum bu konuya. Eski adıyla Egin, yeni adıyla Kemaliye'nin nüfusu Divriği'den daha az. İçinden geçen kanyon dolayısıyla görülmeye değer bir yer. Kimse evini satmamış, muhafaza etmiştir.

Bugün Egin turistik bir yerdir. Divriği'ye gelince, insanlar geçinmek zorunda. Turizm yok, tarım bütün Türkiye'de olduğu gibi Divriği'de de gerilemiş durumda. Demir madeni sayesinde nüfusunu nisbeten korudu ama bu da yeterli olmadı. Genç nüfus Divriği'de durmuyor, çünkü gelecek görmüyor. Daha çok yaşlı nüfus Divriği'de kalıyor.

Peki çözüm ne?

Divriği eski tarihi dokusunu muhafaza etmeli. Kültür turizmi yoluyla Divriği'nin gelişmesi mümkündür. Turizm ekonomik bakımdan kalkınmada önemli bir faktör olabilir. Eğer bu sağlanır ise, genç girişimcilerin Divriği'de kalması gelecek bulması mümkün olabilir. Ayrıca tarım ve küçükbaş hayvancılık alanları yeni bir işletmecilik anlayışıyla geliştirilebilir. Divriği'nin coğrafi konumu buna çok müsait. Danişment, Karageban, Sincan ve Mursal Nahiyesi bölgelerinde küçükbaş hayvan projeleri çok isabetli birer ticari işletmeler haline gelebilir. Tarım Bakanlığı'nın, Avrupa Birliği'nin ve Dünya Bankası'nın tarım ve hayvancılık konusunda önemli teşviklerinin olduğunu biliyoruz. İyi projeler yapılırsa Divriği'de küçükbaş hayvan çiftlikleri kurulabilir. Önemli başarılar da elde edilir.

Divriği Çalışma Grubu olarak sizlerin eğitim ve sağlık alanında da önemli girişimlerin var. Bu girişimlerin ne aşamada? Bu girişimlerin Divriği'ye faydası olacak mı?

Biliyorsunuz saygıdeğer hemşehrime Sadık Özgür Beyefendi Divriği'ye çok önemli bir hastane kazandırdı. Sağlık Bakanlığı ile önceden bir protokol olmadığı için eski hastanedeki

kadro neyse burada da o var. Hâl böyle olunca bu modern hastaneden yeterince yararlanma imkânına sahip olamıyoruz. Bu açığı gidermek için, biz Sağlık Bilimleri Yüksekokulu açmak istedik. C.Ü Rektörü Sayın Faruk Kocacık bizim bu girişimizi destekler yönde tutum aldı ve bu kararı üniversite senatosundan geçirdi. Ancak, YÖK Divriği nüfusu az orada yüksekokul açamayız gerekçesiyle bu girişime mani oldu. Bizim düşüncemiz gerçekleşmiş olsaydı, hem Sağlık Bakanlığı hem de Cumhuriyet Üniversitesi, Sadık Özgür Hastanesi'nin işletilmesinde sözsahibi olacaktı. Böylece, öğretim üyesi ve doktor kadrosu istediğimiz seviyeye gelecek, uygulama hastanesi statüsü kazanacaktı. İkinci bir çalışmamız, Turizm ve Otelcilik Yüksekokulu, ve Meslek Yüksekokulu. Bunun için de yine rektör beyle mutabık kaldık. Hemşehrime sayın Mehmet Bayık ile beraber bu okulun yapılıp üniversiteye teslim edilmesini tehaat eden bir belgeyi imzaladık.

Bu okullar nereye yapılacak?

Divriği Tren İstasyonu'nun sırasında, Taşbaşı Mevki'ine doğru çay kenarında babamdan kalan, biri 9 buçuk, diğeri 3 buçuk dönüm iki tarlamız var. O alan imara açılmıştı zaten. Bu iki arsayı üniversiteye devretmek için avukat tuttuk. Bu girişimlerin bitmesinden sonra Divriği'ye 4 yıllık bir yüksekokul, ve ayrıca 2 yıllık bir yüksekokul daha kazandırmış olacağız. Divriği Kaymakamımız Sayın M. Nebi Kaya, Milli Eğitim Bakanlığı ile birlikte Turizm ve Otelcilik Meslek Yüksekokulu'nun açılmasını sağlayacaklar. Şimdiki Ticaret Lisesi'nin bir kısmını bu okula tahsis edecekler. Bu okulda liseyi bitirecek öğrencilerimiz otomatik olarak yüksekokula kayıt yaptırabilecek, daha başarılı olan öğrencilerimiz de 4 yıllık yüksekokula geçebilecekler. Bundan sonra, eski hastanenin yerini de bir Uygulama Otel, restoranı, kafesi şeklinde yaptırtacaklar. Bizim Çay Kenarındaki arsamızın 7 yüz metrakarelik kısmı, daha önce açılması için kararı alınan Restorasyon Bölümü'de bu proje kapsamında eğitime açılacak zaten. Okulun yapılacağı Bölge Divriği Tren İstasyonu'nun yakınında olması dolayısıyla Raybüs hizmetinden istifade edeceğiz. Hocalarımız Sivas'tan okula günübirlik Divriği'ye gelerek derslerini verip tekrar Sivas'a dönebilecekler. Bu yüksekokul projesinde diğer hassasiyetimiz de şu? Divriği'ye dokuz katlı bir bina yapmanın hiç bir espirisi yok. Bu binalar Divriği'nin dokusuna uygun, az katlı, Selçuklu mimari yapısına uygun olarak inşa edilecek. Projenin uygulayıcısı Yüksek Mimar Hasan Basri Hamulu olacak.

GÖRÜŞ

SADIK ÇELİK

sadik.celik.gorus@gmail.com

Kırmızı Et

Kırmızı et sektörünün Türkiye'deki tarihsel gelişimine dünden bugüne bakıldığında; ülkemiz tabiat şartları, demografik yapısı ve coğrafi koşulları, küçük ve büyükbaş hayvancılık için son derece müsait olduğu halde, üretimin tüketimi karşılayamadığı ortada... Çare olarak et üretiminin tüketimi karşılayabilmesi için zaman zaman ithalat kapısı açılmasına rağmen çözüm bulunamamakta ve kanayan yaraya tuz basılmaya çalışılmaktadır. Her ne kadar yetkili makamlar üretim artış hızından söz etseler de, nüfus artış hızına bakıldığında üretimin yetersiz olduğu görülmektedir. Bugüne kadar uygulanan tarım politikaları, yerli et ırklarının ve süt ırklarının geliştirilmesi için çözüm oluşturmadığı, üretim ve tüketim arasındaki açık göz önüne alındığında tablo net olarak görünmektedir. 1980'lerin başında Turgut Özal ile başlayan 24 Ocak kararlarının hayata geçirilmesiyle birlikte, Et Balık Kurumu'nun ve Süt Endüstrisi Kurumu'nun (SEK) özelleştirilmesinin yanında Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının ve teşkilat yapılarının küçültülmesi ve lağvedilmesi ile birlikte tarım ve hayvancılığımız ağır bir darbe aldı. Yine bu dönemde kesik et ithalatının serbest bırakılması hayvancılığımızı bitirme noktasına getirmiştir. Türkiye'de bir kilogram etin satış fiyatı ortalama 15 ile 20 dolar arasında değişirken, Avrupa Birliği ülkelerinde bu fiyat 5 ile 10 dolar arasında seyretmektedir. Hayvancılık sektörünün kısa sürede veya geçici ithalatla çözümlenemeyeceği, büyüyemeyeceği veya gelişemeyeceği görülmüştür. Başka bir çözüm yolu üretilmediği ve alternatif projeler de hayata geçirilmediği için Türk tüketicisi yıllardır pahalı et yemek zorunda bırakılmış, yetersiz ve dengesiz beslenmek zorunda kalmış ve en zengin protein kaynaklarına ulaşmakta güçlük çekmiştir. Çünkü tarım ve hayvancılık alanındaki çalışmalar ve izlenen politikalar günü kurtarmaya yönelik paleatif çözümlerdir. Fiziksel ve beynsel gelişimin tamamlanması için et ürünlerinin tüketilmesi zorunludur. Kuzey Küre'nin Güney Küre'ye göre daha güçlü ve zengin olmasının en önemli nedenlerinden biri Kuzey'de et ve balık sektörünün çok gelişmiş olması, tüketimin yaygın olması, insanların bu ürünlere kolaylıkla ulaşabilmesi ve halkın gelir düzeyinin de bu ürünleri tüketmeye yeterli olmasıdır. Biz kırmızı eti yeterince tüketemediğimiz için, Kuzey Yarım Küre'de yer almamıza rağmen Orta Doğu ülkesi konumundayız.

Tarım ve hayvancılığın gelişimine engel en temel sebeplerden biri ise izlenen sütçülük politikasıdır. Süt fiyatları her yıl Mart, Nisan ve Mayıs aylarında ve kriz dönemlerinde dip seviyeyi görmektedir. Süt endüstrisinin katma değerli üretim yapamaması büyük sıkıntı oluşturma ktadır. Fransız veya Hollandalı çiftçi süt ürünlerinin kilosunu ortalama 20- 40 Euro aralığında satarken Türk üreticisi ve sanayicisi 1- 2 Euro ile 10- 15 euro arasında ürünlerini pazarlayabilmektedir. Bu da çiftçiyi yormaktadır. Pazar ve dağıtım kanalları yetersizliği, ambalaj paketleme sanayinin yetersizliği, pahalılığı ve yeterince gelişmemesi, soğuk zincir lojistiğinin yaygınlaşmaması ve düzensizliği de sektörün gelişmesine ve büyümesine engel olmaktadır. Maliyetlerin karşılanamaması, devlet desteğinin yetersiz kalması, akaryakıt ve yem fiyatlarının yüksekliği sütün para etmediği dönemlerde dişi hayvanların kesime gönderilmesi gibi sebepler üreticiyi işini sürdürülebilirlik noktasının dışına taşımaktadır. Ne yazık ki tarım ve hayvancılık, gerekli ilgi ve desteğin gösterilemediği zor ve meşakkatli bir alan olması ve katma değeri yüksek ürün üretilmemesi, yeterli Ar-Ge yapılamaması ve maliyet enflasyonu gibi nedenlerden dolayı tarım ve hayvancılık alanına sanayicinin ilgi göstermemesi, bu alana yapılan devlet teşvik ve desteklerinin doğru adreslere ulaşmaması, doğru kullanılamaması ve diğer nedenlerle üretim tüketimi karşılayamamaktadır. Küçük üreticinin de köyden kente göçle bu alandan çekilmesinin önüne geçilmeli ve bu üreticilerin kentlerden köylere dönüşü için tarım ve hayvancılık politikalarının değiştirilmesi gerekir.

Tarım ve hayvancılıkta ülkemiz dünyada kendi kendine yeten 7 ülkeden biriyken, kendi kendisine yetememeye başlamıştır. Halbuki tarım sektörü stratejik bir alandır. Bugüne kadar ithal edilen etlerin kalitesine ve niteliğine bakılınca; Avrupa'nın ve Güney Amerika'nın yaşlı ve kalitesiz hayvanlarının etleriyle, ülkede yetiştirilen kaliteli ve sağlıklı genç hayvanların etleri yarıştırılmaya çalışılmıştır. İnsan hastalıklarının neredeyse yüzde 60'ının hayvanlardan geldiğini düşünecek olursak, hayvancılığın gelişmesi ve büyümesi için kesik et ithalatına kapılar bir daha açılmamak üzere kapatılmalıdır. Sınır komşumuz olan Suriye, İran, Bulgaristan ve Irak gibi ülkelerin sınırlarından kontrolsüzce yapılan canlı hayvan geçişleri kaçak yollarla gerçekleşmektedir. Bu da sektörün karşılaştığı önemli olumsuzluklardan biridir. İthalatın bir çözüm olmadığını bilerek, hayvanlarımızın ıslah edilerek sektörün geliştirilmesi, Güneydoğudaki meraların hayvancılığa açılması ve üniversitelerle köktörel işbirlikleri yapılması, miras hukukundan kaynaklanan tarım arazilerinin parçalı yapısının düzenlenmesi, çözümlenmesi ve sanayicinin ve iş adamlarının bu alana girmesi de ayrıca teşvik edilmelidir.

Hikmet AKDAĞ

Sanayi Mah. Hoşdereyolu
Kotçular Sitesi 1674 Sk.
No: 21/A Esenyurt/İSTANBUL

Tel : (0212) 672 19 54
Fax : (0212) 672 19 53
Gsm : (0507) 765 02 00

HALI - MOBİLYA ve TEKSTİL TİC. LTD. ŞTİ.

Marmara Cad. Erenler 2 İş Merkezi No:22/26 Avcılar/İST.
Tel: 0212 509 04 84 - 509 38 38

Mavi liste yönetime seçildi

METİN AKTAN YENİDEN BAŞKAN

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin Olağan Genel Kurulu 16 Kasım Pazar Günü Ankara Barosu Salonu'nda yapıldı. Sabah saat 10'da başlayan kongrede üyeler salondaki yerlerini aldılar. Divan başkanlığı seçimi ve saygıduruşunun ardından kongre gündemine geçildi. Divan Başkanlığına Doğan Yılmazkaya, yardımcılığına ise, Musa Aslandoğan ve Yılmaz Ulusoy seçildi.

DKD Kongresinde 3 liste yarıştı. Mevcut dernek başkanı Metin Aktan, Nurullah Ünsal ve Erdoğan Doğan kendilerinin başkan adayı olduğu listelerle yarıştı. Kongrenin açılış konuşmasını Divriği Kültür Derneği Başkanı Metin Aktan yaptı. Aktan daha sonra DKD'nin kendi dönemlerindeki Faaliyet Raporunu kongreye katılanlara okudu. Daha sonra Denetleme Kurulu Raporu'nu kurul adına S. Ali Atmaca okudu. Raporların okunmasının ardından bu iki raporun müzakeresine geçildi. Divriği Kültür Derneği üyeleri sırasıyla söz alarak düşüncelerini ifade ettiler. DKD yönetiminin aldığı "Aidatını ödemeyen üyelerin, üyelikten düşürülmesi kararı" dernek üyelerince doğru bir karar olmadığı ifade edildi. Bazı konuşmacılar, "dernek üyelerinin azaltılmasını bir kenara bırakalım, daha da fazlalaştırmak gerekir, derneğin giderlerini dernek üyelerinin sırtına yıkmamak gerekir" şeklinde önerilerde bulunuldu. Ayrıca aidatını ödemediği için üyelikten düşürülen bazı kişilerin, aidatlarını ödemedi, sanki yeni üye yapılmış gibi bir yöntem uygulanarak derneğe yeniden üye yapılması tartışmalara sebep oldu.

ÜYELER KONUŞTU

Dernek çalışmalarının müzakere edildiği gündem maddesinde ilk sözü Mehmet Zaman aldı. Kongrede daha sonra sırasıyla, Fatma Akay, Nazan Karacabey, Özgür Karasar Han, Salim Aydoğan, Muharrem Ülger, Muharrem Hübek, Doç. Dr. Ali Yıldırım, Ali Yılmaz, Cuma Gürsoy, A. Ekber Ertürk, Abbas Karaca, Bülent Kaya, Cemal Karahalil, Alişah Metin söz alarak konuştular.

Konuşmalarda DKD yönetimine ve çalışmalara yapılan eleştirilere cevap hakkını DKD Başkanı Metin Aktan kullandı. Daha sonra DKD başkanlığına aday olan isimlere sırasıyla söz verildi. İlk sözü Nurullah Ünsal aldı. Daha sonra Erdoğan Doğan ve Metin Aktan neden dernek başkanlığına aday olduklarını ve projelerini kongre salonundaki üyelere açıkladılar.

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin Olağan Genel Kurulu 16 Kasım pazar günü yapıldı. Ankara Barosu Eğitim Merkezi Salonu'nda yapılan kongreye çok sayıda dernek üyesi katıldı. Kongrede üç liste yarıştı. Metin Aktan'ın listesi 195, Nurullah Ünsal'ın listesi 129 Erdoğan Doğan'ın listesi de 85 oy aldı. Metin Aktan'ın listesi şu isimlerden oluşuyor, Celal Şahin, İbrahim Yılmaz, Bayram Yıldız, Özgür Özat, Özgün Türk, Birgül Selvi Günsur, Mustafa Şimşek, Nazan Karacabey, Metin Arslan ve A. Ekber Ertürk.

Dernek başkanlığına aday olan 3 ismin listelerinin herhangi bir karışıklığa yolaçmaması için, Metin Aktan Mavi, Nurullah Ünsal Beyaz, Erdoğan Doğan da Turuncu listelerle kongreye katıldılar. Yaklaşık olarak 6 yüz kişinin

katıldığı kongrede akşam saatlerine doğru oy kullanmaya geçildi. Kongrede DKD üyelerinden 416 kişi oy kullandı, 7 oy geçersiz 409 oy da geçerli oldu. Bu oy sayısına göre Metin Aktan dernek üyelerinin 195'inin oyunu alarak

yeniden Divriği Kültür Derneği Başkanı seçildi. Aktan'ın listesinden DKD Yönetimine, Cemal Şahin, İbrahim Yılmaz, Bayram Yıldız, Özgür Özat, Özgün Türk, Birgül Selvi Günsur, Mustafa Şimşek, Nazan Karacabey,

Metin Arslan ve A. Ekber Ertürk seçildi. DKD Kongresinde liste çıkaran diğer adaylardan Nurullah Ünsal 129 oy, Erdoğan Doğan da 85 oy aldı.

BAŞSAĞLIĞI

Karakale Köyü'nden
Amcamın Eşi

Gülizar AYDOĞAN'ı
kaybettik.

Toprağı bol
mekanı cennet olsun.

Naci ÖZEN

TEŞEKKÜR

Torunum Nehir Büyükimdat'ın tedavisinde yardımlarını esirgemeyen, ameliyatı gerçekleştiren,

CHP Zonguldak Milletvekili, Başkent Hastanesi
Sahibi Prof. Dr. Mehmet Haberal'a

CHP Sivas Milletvekili Sayın Malik Ecder Özdemir'e
Ameliyatı gerçekleştiren Ortopedi Uzmanı Prof. Dr.
Cengiz Tuncay'a

Ameliyat sırasında görev yapan doktor, hemşire ve
sağlık personellerine

Bizleri telefonla arayan geçmiş olsun dileklerini ileten
tüm dostlara ve akrabalara

TEŞEKKÜR EDERİM

TACİM BÜYÜKİMDAT

KONGRE İLANI

Divriği İlçesi İmirhan Köyü
Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği

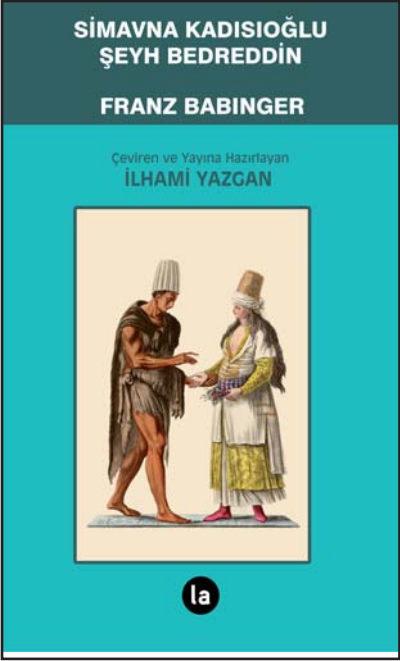
Derneğimizin 15.Olağan Genel Kurulu **28 Aralık 2014**
Pazar Günü saat 12'de Atatürk Caddesi Şair Nedim
Sokak No: 3/ 3A Maltepe -İstanbul adresinde bulunan
dernek merkezinde yapılacaktır.
Çoğunluk sağlanamadığı takdirde kongre **4 Ocak 2015**
Pazar Günü aynı adreste ve saatte çoğunluk aranmaksızın
yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur.
İrtibat: 0535 798 53 58

Gündem

- 1- Açılış ve yoklama
- 2- Başkanlık Divanı Seçimi
- 3- Saygı duruşu
- 4- Yönetim ve Denetim Kurulu Faaliyet Raporlarının okunması ve müzakeresi
- 5- Yönetim ve Denetleme Kurullarının ayrı ayrı ibrası
- 6- Tahmini bütçenin görüşülüp onaylanması
- 7- Dilek ve temenniler
- 8- Yeni Yönetim ve Denetleme Kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimi
- 9- Kapanış

Simavna Kadısoğlu Şeyh Bedreddin: Franz Babinger

Güneş batarken sararır

Ali Haydar AVCI Karşıtların çekişmesidir tarih. İnsanın gelişiminin ve yaşadığı “sonsuz macera”nın sebep-sonuç ilişkisi temelinde anlatımıdır. İnsanı bilmeden, insanın “macera”sını çözmeden tarih anlaşılamaz. Osmanlı tarihindeki önemli eylemlerden biri olan Şeyh Bedreddin hareketi de, açık ki ancak bu boyut içinde anlaşılabilir. Orta Anadolu’da yaşamış, 19. yüzyılın önde gelen Alevi aşıklarından Aşık Veli tarafından Börklüce üzerine söylendiği anlaşıyor: “Akdeniz yakası Aydın illeri / Kuşlar gider bizim Dede Sultan’a / Cemalin görünce yürüdü dağlar / Taşlar gider bizim Dede Sultan’a // Veli’m aydur dört kitaptan evveli / Şeyhoğlu Bedreddin Bektaş-ı Veli / Hüseyin aşkına didemin seli / Yaşlar gider bizim Dede Sultan’a.” Bu veriler, Şeyh Bedreddin’in Balkanlardan Anadolu’ya, geniş bir alanda, çeşitli topluluklar üzerinde derin bir etkisinin olduğunu açıkça gösteriyor. Değişik dönemlerde Balkanlarda baskı ve kıyıma uğrayan Bedreddinlilerin Anadolu’ya, Alevi toplulukları arasına, Anadolu’da baskı ve kıyıma uğrayan Alevilerin de Balkanlara geçtiklerine ve Bedreddinliler arasına karıştıklarına, bu toplulukların birbirini koruduklarına, kolladıklarına dair elimizde birçok belge bulunmaktadır. Sözlü tarih ve kültür geleneğinin ürünü olan

deyişler de bu durumu açıkça onaylamaktadır. Bedreddin eylemi, Anadolu halk hareketleri içerisinde kendine özgü özellikleriyle son derece önemli bir olaydır. Öneminin başında, siyasal bir sistem hedeflemesi ve bu sistemin iktisadi yapısının “ortaklaşa üretim” ve “ortaklaşa tüketim” esasını içermesi gelir. Burada din, dil, ırk, cins ayrımı yoktur. Bütün insanlar eşittir ve yeryüzü tüm insanlara aittir. Bu sebeple kimsenin özel mülkü olamaz. Bu düzende sömürü yoktur. Herkes emeğini ortaya koymalı, bütün üretkenler gibi üretime katılmalıdır. Başkasının hakkını yemek büyük bir kötülüktür. Osmanlı yöneticilerinin çok yoğun bir şekilde rahatsız olması ve saldırıya girişmesinin asıl nedenlerinden biri de işte bu temel boyuttur. Eylemin düşünsel lideri, kendi döneminin en önemli bilginlerinden olan Şeyh Bedreddin olmasına karşın, pratik eylemdeki önderlik/öncülük aynı zamanda “kethûda”sı olan Börklüce Mustafa ve Torlak Hû Kemal adında Şeyh Bedreddin’in iki önde gelen halifesi tarafından yürütülmüştür. “Şeyhimiz hurûc itdi, biz dahi ideriz” diyerek eyleme geçen Börklüce’nin, etkilediği çevreler ve eylemciler arasındaki bir adı da “Dede Sultan”dır. Bu tabir dönemin tanıklarından Doukas’ın tarihinde Türkçe olarak aynen bu şekilde geçer ve eski Yunan diline “Kutsal Peder” olarak çevrilmiştir. Bu tabir önemlidir, çünkü Alevi öğretisiyle doğrudan ilintilidir. Dönemin Osmanlı kayıtlarına göre, Aydın ili Karaburun mevkiinde büyük bir savaş sonrası Börklüce Mustafa ve yoldaşları ele geçirildi. On bin civarındaki “mülhid”den büyük çoğunluğuysa savaş meydanında kalmıştı. Yine Doukas’ın kayıtlarına göre Börklüce’nin taliplerini/yoldaşlarını “onun gözleri önünde kıyımdan geçirdiler. Bu müritler (yoldaşları) “Dede Sultan eriş”ten başka bir şey söylemiyorlardı.” Börklüce’yi ise bir devenin üstünde çarمیha gererek ağır işkencelerle katlettiler. Bütün işkencelere karşın zerrece pişmanlık belirtisi göstermedi. Katledilme aşamasını Efes’te, bütün halka şehir içinde gezdirerek izlettiler. Daha sonra yoldaşlarından Torlak Kemal

Manisa yöresinde Osmanlı güçleri tarafından aynı şekilde yenilgiye uğratıldı, yoldaşlarının çoğu savaş meydanında katledildi. Ele geçirilen Torlak Kemal ise Manisa’da siyaset edilerek öldürüldü. Bu olaylar sırasında İznik’te bulunan Bedreddin, buradan Kastamonu hakimi İsfendiyaroğlu bölgesine, Sinop’a gitti. Fakat Anadolu’da barınamayacağını anlayan Bedreddin’in, buradan da bir gemiye binerek Alevi toplulukların yoğun yaşadığı Balkanlara, Deliormanlar yöresine geçtiği görülmüyor. Kendisini adım adım takip eden Osmanlı güçleri tarafından Deliormanlar yöresinde ani bir baskın sonrası ele geçirildi. Kendisini Serez’de Sultan Mehmet Çelebi’ye iletiler. Mehmet Çelebi, “bunun gibi iş edenün şer’an hâli nicedür. Bu dahi aslında bir danışmend kişidir.” “Bunu nice idelüm? Bunca fesâd itdi, acep bunu öldürmek günâhı var mı?” diye sordu. “Tanrı, insanı kendi örneğinde yarattı, onun görünüş biçimi Tanrı’yı yansıtır.” “Her kim ki insanı bildi, Hakk’ı bildi”, “Enelkak”, “Fitil öylesine yandı ki, gönül ışık oldu... Ey gerçek yolcusu umutsuz-ılanma, bu korkulu yerlerden aşar, bu ışığı elde edersin.” diyen Bedreddin, kendi çağının önde gelen bilginiydi. Göstermelik bile olsa hakkında hüküm vermek kolay değildi. “Şer’an katli -kanı- helâl, malı harâmdır” denildi. Uydurma bir yargıyla yargılanarak hakkında fetva verildi ve Serez çarşısında idam edildi. Öyle ki, Osmanlı ulemasından idamına fetva verecek bir yetkili dahi bulamadılar. Mehmed Çelebi’nin yanına yeni gelmiş “Mevlâna Haydar” adında bir Acem “ulema”sı verdi fetvayı. Tevârih yazarlarına göre; “Ve kendi dahi öyle fetva verdi. Andan Simavne Kadısoğlunu pazara iledip, bir dükkan önünde ber-dâr ettiler.” Osmanlı vâkanivüslerinin döneme ilişkin aktardığı bilgilere göre, “şimdi ol diyarlarda müridleri vardır.” Gerçekte, bu “Bedreddinli” kesimin bölgede uzun süre etkili oldukları, sonraki dönem Osmanlı divan kayıtlarından da bilinmektedir. Darağacında uzunca süre asılı kalan Şeyh’in cansız bedeni talipleri tarafından bir gece gizlice

kaçırılarak sırlandı. Asılmaya götürülürken Osmanlı padişahı Çelebi Mehmet, “neden benzin sararmış, yoksa hummaya mı tutuldu” diye sorar. Bedreddin’in yanıtı ise çarpıcıdır: “Güneş batarken sararır. Yolcuyla yılan sokarsa yılanın zehiri benzini sarartır.” biçimindedir. Çelebi Mehmet “neden buyruk ıssı olanların buyruklarına karşı geldin, aykırı iş ettin?” diye yeniden sorduğunda ise “zulüm olan yerden göçmek gerek” diye fütûrsuzca yanıtlar. Döneme ilişkin kayıtlardan anladığımız kadarıyla, ne Bedreddin’in, ne de halifeleri olan Börklüce ve Torlak Kemal’in benliklerinde zerrece korku belirmez. Yine söylencelere göre sararan yüzünü kolundan akan kanıyla siler Börklüce, yüzündeki sararmayı kimse görmesin diye. Bedreddin ise dönemin kayıtlarına göre darağacına korkusuzca yürür. Zaten böyle âkıbeti de beklemektedir. Kimi Osmanlı kayıtları ve araştırmacılara göre Bedreddin’in idam edilerek katledilme tarihi 1420, Franz Babinger’in belirmelerine göre 1416’dır. Her iki belirlemenin farklı kaynak ve verilere dayanması sebebiyle farklı sonuçların ortaya çıktığı görülmüyor. Börklüce Mustafa ve Torlak Kemal’in katledilme tarihi ise bu tarihlerden yaklaşık 3 yıl önceye denk gelmektedir. Bedreddin üzerine önemli çalışmaların birisi, Alman tarihçi Franz Babinger tarafından yapılarak 1920 yılında yayınlanmıştı. Bilim dünyasında çok bilinen bir çalışma olmasına karşın, ne yazık ki bugüne dek Türkçeye aktarılmamıştı. Kendi alanında önemli bir boşluğu dolduran bu çalışmayı, değerli araştırmacı-yazar arkadaşım İlhami Yazgan uzun emekler sonucu Almancadan çevirisini yaparak Türkçeye kazandırdı. Ayrıca ulaşılması bir hayli zor olan görsel ürünlerle (minyatür ve gravürlerle) kitabı oldukça zenginleştirdi. Bu gravürlerden bazıları Türkiye’de ilk kez yayınlanmaktadır. Bu açıdan ayrıca önem taşıyor. Emekleri zây olmasın. Umarım bu önemli çalışma okuyucuda gerekli yankıyı ve değeri bulur. Arkadaşım İlhami Yazgan’a ise giriştiği bu çetin uğraşta nice başarılar diliyorum.

ÇERAĞ

TURAN ESER

turaneser@gmail.com

Çıbanbaşını Kesmek Farz-ı Ayındır

Dersim. Kutsal zirvelerin Kızılbaş diyarı. Renklerin, çiçeklerin, dillerin, dinlerin, kültürlerin, kardeşliğin beşiği. Mazlumların, mağdurların evi, ocağı, sığınağı. Doğaya can ve ruh katan, toprağı, suyu, güneşi ve havası canlılar için “medet kapısı”... Toprağında keramet, doğası merhamet dolu Dersim. Resmi kayıtlara göre de “Çıbanbaşı!” Devletin “Dersim, Hükümet-i Cumhuriyet için bir çıbandır. Bu çıban üzerinde kat’i bir ameliye yapmak farz-ı ayındır”, "katli vacip" dini fetvasıyla inancı, dili, doğasının kutsallığı ve halkı soykırıma maruz kalmış. Munzur Baba’nın efsanesinden, Seyit Rıza’nın zulüm karşısında “Kerbela’nın evladınız, ayıptır, zulümdür, cinayettir!” diyen itiraz sesinin yükseldiği vadilerden gelen tanıkların ve torunların payına, ölümleri ve zulmü anlatmak düşüyor. Ölüme koşanların, Munzur, Kutu Deresi, Zini Gedigi vadilerden gelen ölüm kokularına, mezarsız ölümlere tanıklar. Ormana düşen, nehirlerde akıp giden, mağaralarda zehirlenmiş cansız bedenler gözleri önünde. Toprağın altındaki ve üstündeki etnik ve dinsel soykırım mezarlarında Dersimlilerin ölümleri, dilleri, dinleri, kültürleri gömülü. Artık1937-38 Dersim Soykırımını ve 15 Kasım 1937’de Seyit Rıza ve arkadaşlarının idamlarını “haklı” gösteren tüm resmi tarih çöktü. “Şimdi yüzleşme zamanıdır” diyorlar.

ÇİÇEKLERİN DİLİ

Dersim bin bir çiçekli bir cennettir. Doğa ile bütünleşmiş bedenlerin üzerinde yetişen ölmez çiçek, çarşır mantarı, alı gelin, menekşeler, kar sümbülü, çiğdem, mor newroz ve çiğdemler var. Çiçekler Munzur’da dile gelir. Acıyı ve sürgünü sardunyalar anlatır. Toprağına veda etmenin acısını, Dersim’de soyu tükenen mor gelincik dile getirir. Güller aşkı değil, katliamı anlatır Dersim’de. Nergisler, Nusut Deresi’nde kırmızı akan sulardır. Menekşeler, ceset dolu Kutu Deresi. Papatyalar, toprağa kefensiz düşenlerin canına dokunur. Kızıla boyanmış topraklarda, kayıp kızların ve kanla yazılmış Dersim tarihi yüreklerle acılı mürekkeple yazılır. Kalbine, ağıtları gömmüştür bu topraklar. 77 yıldır yüreklerinde atan her acının vuruşunu duyuyor Dersimli.

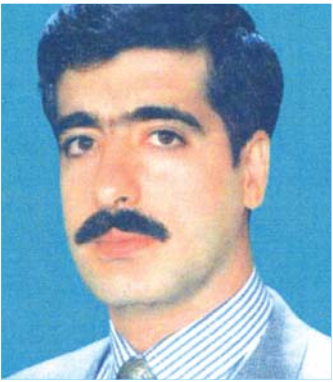
DERSİM; KİRİ VE GÜNAHI TEMİZLER

Seçim yatırımı için, Ermenek, Validebağ, kesilen zeytin ağaçları, KaçAK-Saray, yolsuzluklar gerçeğinin üstünü örten “Dersim özü” ve “Alevi açılımı” istemiyorlar. 1938 Zini Gedigi katliamı ile yüzleşmek için Kılıçkaya köyünde öldürülen 95 köylünün anısına dikilen anıtı, 2014 yılında yasaklayıp derelere sürükleten AKP hükümetinin “özü” asla samimi olamaz. Dersimliler 77 yıldır, Düzgün Bawo’nun Ocağı’ndan, vicdansız, sözde ve istismar özürleri değil, bizzat devletten ve TBMM’den vicdanlı ve resmi bir yüzleşme ve özür bekliyorlar. İntikam duygusuyla değil, samimi bir yüzleşme için el uzatıyorlar. Davetleri yüzü ve vicdanı olan herkese. Çünkü Dersim’in suyu kiri, toprağı suyu, sevgisi kini, ateşi günahları, dostluğu düşmanlığı temizler. Düzgün Bawo Ocağı’na özünü dara çekmek için gelen dosttur ona. Özü ile gelenin eli tutulur. Kapısından eğri odun bile girmez. Ama doğru, vicdanlı ve samimi isen kapısı açıktır. Girmesini bilene.

SOYKIRIM VARKEN ÖZÜR NASIL OLUR?

1937-1938 soykırımı, Dersim’de Diyanet ve zorunlu din dersleriyle, Munzur Vadisi’nde planlanan HES baraj projeleriyle, bitkileri, canlıları, kutsal mekânları yok ederken, Dersim’de Alevi dedelerini Kabe’de hacılaştıran, ceplerine gri pasaport koyan AKP, kültürel soykırıma devam ederken, hangi özür yarayı saracak? Bir Dersim atasözü “Çarık ayağı, organ boğazı, günah yüreği sıkır” der. Günahlarıyla, sahte özürleriyle, siyasi istismarlarıyla Dersim’in yüreğini her gün sıkınlara inat. Dersim halkı 77 yıldır vicdanlı ve kalpten bir özür bekliyor. Özür dilemesini bilenden.

MURAT ŞAHİN’İMİZİ UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ

MURAT ŞAHİN
15 Kasım 2003

15 Kasım 2003 tarihinde El-Kaide Terör Örgütü’nün Neva Şalom Sinagog’una düzenlediği bombalı terör saldırısı sonucu işyerinde çalışırken hayatını kaybetti.

YAĞBASAN KÖYLÜLERİ EĞİTİM KÜLTÜR YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

TEŞEKKÜR

Annemiz

SATI ALTUNAY’ın

vefatından dolayı yanımızda olan, acımızı paylaşan, telefonlarıyla ve gazete ilanlarıyla taziyelerde bulunan bütün dostlarımıza teşekkür ederiz.

ALTUNAY AİLESİ

KÖY DAĞARCIĞI

Hazırlayan:
Saadet BAYAR
0532 327 19 58
bayarsadet@gmail.com

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlıyacağız. Sizlerin de anlatmak istediği fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlayalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlayalım.

Fıkra

ANAMIZ AĞLAR

Bir gün Nasreddin Hoca'nın iki kızı babaevine hal hatır sormaya gelmişler: Hoca:
- Geçiminiz nasıl kızım? diye sormuş. Kocasını köylü olan:
- "Kocam bu yıl çok ekin ekti", demiş, "Yağmur yağarsa rahat ederiz. Yoksa anamız ağlar.
Kocasını Çömlekçi olan:

"Kocam bu yıl çok çömlek yapmak zorunda," demiş. " Yağmur yağmazsa rahat ederiz. Yoksa anamız ağlar. Hoca karısına dönmüş:

"Anlaşılan yağmur yağsada, yağmasada sen ağlayacaksın!" demiş.

DEYİŞLER DUAZLAR

Benim Pirim Şah-ı Merdan Ali'dir. Sefiller Carına Yeten Haydardır. Kapiyı Hayberi Şahadet Parmağıyla. Kaldırıp Asumana Atan Haydardır Dost. Haydar Haydar Haydar Pirim Alidir...

Onlar Girer Zahir Batın Donunda. Onların Rızkı Gelir Kudret Kolunda Asuman Yüzünde Aslan Donunda. Resulün Yolunda Yatan Haydardır. Haydar Haydar Haydar Pirim Alidir...

Şah Hatayı 'm Müşkölümü Kaldıran Hü Deyip Cebrail Perimi Yakan Üç Yüzyıldan Sonra Nerfizi Getiren Nergizi Selmana Sunan Haydardır Dost. Haydar Haydar Haydar Pirim Alidir...

Benim sevdiceğim Ali'dir Ali Ali'yi sevenler olmaz mı veli Pirimin elinden içmişim dolur Ali'yi seversen değme yarama

Hakk'ı bilmez ile eyleme Pazar Bir münâfık bin ehl-i îman bozar Mürşidler olmasa yaralar azar Pirimi seversen değme yarama

Mü'min Müslim bir araya gelince Pirlerin elinden dolu alınca Günah sevap hep anda sorulunca Şâh'ı seversen değme yarama

Benim yaralarım bağlıdır bağlı Âşık-ı sâdıkın ciğeri dağılı Balım Sultan Mürsel Baba'nın oğlu Ali'yi seversen değme yarama

Fıkra

İÇİNDE BENDE VARDIM

Bir gün Nasreddin Hoca evden çıkarken bitişikteki komşusuyla karşılaşmış."Hoca merak ettim. Bu sabah sizde telaşlı telaşlı konuşmalar oldu, sonra büyük bir gürültü duydum. Neydi o? demiş.

Hoca yüzünü ekşiterek: "Bizimkiyle biraz atıştık da", demiş "Sonra da kadın öfkelenip bir tekme cübbem merdivenden aşağı paldır küldür yuvarlandı. Duyduğum gürültü o idi herhalde."

Komşu inanmamış. "Hoca efendi hiç cübbe o kadar gürültü yapar mı? Hoca sıkıntılı bir sesle:

" A canım!Uzun etme işte!" demiş "İçinde bende vardım!.

Fıkra

OCAK DA BİZİM KARIDAN KORKUYOR

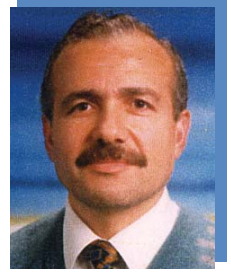
Bir gün Nasreddin Hoca evde yalnızmış. Ocağı yakacak olmuş. Üflemiş, üflemiş yanmıyor. Hemen üst kata çıkmış, yatak odasından karısının hotozunu alıp başına takmış. Gelip "Püf!" demesiyle ocak alev almış. Hoca başını iki yana sallayarak gülümsemiş:

"Anlamıştım!" demiş Ocak da bizim karıdan korkuyor!"

SOL AÇIK

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Utaniyorum

Terör örgütü diye tanımladığı PYD'ye yapılacak yardıma karşı olduğunu söyleyip aradan bir gün geçmeden ABD'nin isteği üzerine yardım koridorunun açılmasına izin veren bir iktidarla yönetilen bir ülkenin vatandaşı olmaktan utaniyorum. Kobani'ye verilecek desteği Esad'ın düşürülmesi şartına bağlayan ve Kürtlerin Kobanide ki katliamına duyarsız kalan; Mısırdaki Rabia için göz yaşı döküp kendi ülkesinde ki protestolarda kırkın üzerindeki yurttaşlarımızın ölümünden etkilenmeyen yöneticilerin olduğu bir ülkenin vatandaşı olmaktan utaniyorum. Çok uluslu şirketlerin ülkemizde altın çıkarıp zenginleşmesi uğruna, oksijen yönünden dünyanın ikinci derece oksijen zengini Kaz dağlarının katledilmesinin yolunu açan bir siyasal iktidarın ülkesinde yaşamaktan utaniyorum. Yine çok uluslu şirketlerin çıkarları için, ülkenin önemli bir gelir kaynağı olan zeytinlik alanların yok olması sonucunu doğuracak yasaları çıkaran bir iktidarın ülkesinde yaşamaktan utaniyorum. Yandaş firmalara para kazandırmak amacı ile derelerimize kurdurulan HES'lerle suların işgal edilmesi, doğanın dengesinin bozulması ve bölgede yaşayan insanların su kaynaklarının yok edilmesini sağlayan bir hükümetle yönetilmekten; Roboskide kendi vatandaşlarını bombalayarak öldürüp 6 yıldır sorumlularını bulamayan bir ülkenin vatandaşı olmaktan; Mısırdaki protestolarda ölen Rabia'ya üzülüp Gezi protestolarında ölenleri suçlayan bir iktidarla yönetilen bir ülkenin vatandaşı olmaktan utaniyorum. Deniz feneri adı altında kamu yararı amaçlanarak kurulup, yurttaşlarını dolandıran bir derneğin sorumlularını cezalandırmayan; 17-25 Aralık yolsuzluklarını takipsizlikle sonuçlandıran devletin vatandaşı olmaktan utaniyorum. Ülkemizde yolsuzluklara bulaşmış İranlı Rıza zarrabın önünde yatan bir işçileri bakanımızın olduğu; Hakara makara diyerek oy aldığı insanların inançları ile alay eden ve aynı kesimden hiç bir tepki gelmeyen bir ülkenin vatandaşı olmaktan utaniyorum. İmar yolsuzlukları için, başbakan istedi ben de yaptım diyen, Ekonomiden sorumlu bir bakanın gırtlığına kadar yolsuzluklara bulaşmış Rıza Zarrabdan 700 bin liralık saat aldığı iddiaları ortalıklarda dolaşırken bunlara aracılık eden mahdumların (oğullar) davalarının takipsizlik ile sonuçlandığı bir ülkenin vatandaşı olmaktan utaniyorum. Dindar ve kindar bir toplum yetişmesini amaçlayan, Bütçe harcamalarını yargı denetiminden kaçırarak bir siyasal iktidarın olduğu bir ülkede yaşamaktan utaniyorum. Gezi direnişinde "protestocular bir bayana saldırdılar" yalan söylemi ile halkın bir kesimini kışkırtmaya çalışan iktidar sahiplerinin olduğu bir ülkenin vatandaşı olmaktan utaniyorum. Somada, Ermenek'te, Isparta da denetimsizlik ve ihmal sonucu yüzlerce işçinin katliamına rağmen hiçbir devlet sorumlusunun sorumluluk üstlenmediği bir ülkenin vatandaşı olmaktan utaniyorum. İş cinayetlerinde dünya birincisi olmaya aday bir ülkenin yurttaşı olmaktan utaniyorum. 10 bin aşgari ücretlinin 15 yıllık aldığı ücrete eşit bir maliyetle kendilerine saray yaptıran yöneticilerin olduğu bir ülkenin vatandaşı olmaktan utaniyorum. Oysa bu miktar yatırım ile onlarca fabrika yapılır ve binlerce işsize iş olanağı sağlardı. Buna birde 400 milyon özel uçak parasını eklerseniz düşününüz gerisini. İşsizliğin giderek büyüdüğü bir durum varken yönetenlerin bu kadar büyük israflarda bulunması dünyanın hiçbir demokratik ülkesinde yaşanmamaktadır. Emekçilerin sosyal güvenlikleri ellerinden alınmaya ilaç paraları emekçilere ödetilirken dünyanın en büyük 1000 odalı saraylarının yapılması akıl ve ızanla izah edilecek bir durum değildir. Bu kadar çok utanmazlıklar karşısında, yalanın soygunun ve zulme pirim veren akılsızlarla aynı ülkede yaşamaktan utaniyorum. Utanması gerekenlerin utanmazca ortalıklarda dolaşıyor olması da kahrediyor insanı. Bu kadar çok utanmazların yaşadığı bir ülkede yaşamaktan utaniyorum.

Divriği'de kullanılan

İBARET

Faydan yoksa tabiata insana
Ömrün gelir geçer boştan ibaret
Gelip geçicidir güvenme cana
Kanat çırpıp uçar kuştan ibaret
Alıcı kuş gibi yırtıcı olsan
Bakmaya kıyılmaz nevcivan olsan
Sırtı yere gelmez pehlivan olsan
Ecel çelme takar tuştan ibaret
Ak düşer saçına buruşur yüzün
Sis çöker önüne puslanır gözün
İllenmeye başlar oğlun ve kızın
Tesellin gözdeki yaştan ibaret
Cem olur cemaat ısınır suyun
Paşa mı bey misin fark etmez soyun
Mevtine kesilir koç veya koyun
Can için verilen aştan ibaret
Mahmut Erdal bir gün kabrin kazılır
Eşin dostun yarenlerin üzüldür
Ak üstüne kara künyen yazılır
Başına dikilen taştan ibaret
Mahmut ERDAL - Çamşılı Yöresi

Atasözleri

Allah kulu kula sebep gönderir
Boğaz kara delik, ne koyarsan gider
Çok gezen ayak bok getirir
Deli anlamaz, akıllı sormaz
El adamı döver ağlatmaz,söver söyletmez
Fakirin yüzü soğuk olur.
Görmem bilmem çok gada bela savar
Hak doğruya, bak doğruya
Her gecenin bir sabahı vardır
İyi gelirse kötünün yeri olmaz
Kardeş kardeşi atmış, yar başında tutmuş
Kavurganın yanarı sıçrar
Sağ olsun var olsun, herkes evinde olsun
Tezekten terazinin b..tan dirhemleri
Sivas'ta Sözlü Gelenek- Müjgan ÜÇER

Bilmeceler

- Cıngıl cıngıl tas,
Birini kaldır birini bas(HAVAN)
- Dört tatar bir kuyuya taş atar
(İNEK MEMESİ)
- Bir bacım var saçları sarı (SOĞAN)
- Benim bir oğlum var, gelenin gidenin eline işer (İBRİK)
- Dağdan attım kırılmadı,
Taştan attım kırılmadı
Suya attım kırıldı (KAĞIT)
- Altı kahvehane,üstü tavlահane
Aşık buluşturan,Bacak dolaştıran
(KÜRSÜ)

Divriği Defterleri - İhsan ÇALAPVERDİ

Acı Kayıbımız

Divriği Gazetesi'nin
okurlarından

İsmail KUTLU

geçirdiği kalp krizi sonucu
hayatını kaybetti.

Devri daim,
mekanı cennet olsun.

Kutlu Ailesi'nin başı sağolsun

Divriği Gazetesi Çalışanları

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa

1)Divriğili THM Sanatçısı (Erkek)2) Afrika'da bir devlet - Erkek dansçı 3) Piston - THM Sanatçısı Saltık 4) Kuşların kanatlarındaki uzun tüy 5) Rubai üstadı iran kökenli.... Hayyam - Sinema oyuncusu Sadri 6) Rütbesiz asker - Kapalı sebze,meyve üretim bahçesi 7) Divriğili THM Sanatçısı Nurgül - Saçı olmayan- Manganese'in simgesi 8) Lezzet - Kuzey Amerika'da bir devlet 9) Saatin altmışta biri - 10) Gaz lambası 11) Sivas'ın bir ilçesi - Sevimli canayakın

Yukarıdan Aşağıya

1) Divriğili Milli ve Fenerbahçeli futbolculardan - İşaret sıfatı 2) Yas - Dinlence 3) Ebediyen - Sodyum'un simgesi 4) Uçucu ve yanıcı bir madde - Sinema oyuncusu Erol 5) İlave 6) Nesep, soy, yaren 7) Bir nota-Vilayet- Avanak 8) Makina kimya endüstrisi simgesi - Suya batırılmış nesne 9) Divriği'nin bir köyü - Ölü olmayan, sağ 10) İnce perde - Nehir 11) Galatasarayda futbol oynayan bir futbolcu idi Çalık - Binek hayvanı

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Davut Suları 2) İneyet -Alan 3) Vaka- Akbaba 4) Anakara 5)Nar - Takım 6) Kalamata 7) Lama - İlk 8) Alamana- Ar 9) Kamerun 10) Al-Katar-Mo 11) Patik - Nazik
Yukarıdan Aşağıya1) Divan-Şarap 2) Ananas - La 3) Vakarkak 4) Uyak -Maki 5) Te- Alalamak 6) Star - Lanet 7) Katamaran 8) Lar- Ama-Ura 9) Alaska-An 10) Rab - İtirm-i 11) İnanmak-Tok

Yağbasan Köyü Derneği'nin önceki başkanlarından Murat Şahin anıldı

Terör lanetlendi

İslamcı Terör Örgütü Elkaide'nin 15 Kasım 2003 tarihinde Kuledibi'nde bulunan Sinagog'a yaptıkları bombalı saldırıda hayatını kaybeden Murat Şahin patlamanın olduğu yerde anıldı. Anmaya katılanlar Murat Şahin'in hayatını kaybettiği yere karanfiller bıraktı.

MURAT ŞAHİN ANILDI

Yağbasan Köyü Derneği'nin önceki başkanlarından olan Murat Şahin anıldı. Şahin, İslamcı Elkaide Terör Örgütü mensuplarının Kuledibi'ndeki Yahudi Cematine ait Sinagog'a yaptıkları bombalı saldırıda 27 kişiyle birlikte hayatını kaybetmişti. Beyoğlu Belediyesi, Yağbasan Köyü Derneği ve Murat Şahin'in ailesi "Terörü Lanetliyoruz" adı altında her yıl 15 Kasım sabah saat 9'da Şişhane Meydanı'nda toplanarak patlamanın olduğu yere kadar alkışlı pretesto yürüyüşü yapıyorlardı. Beyoğlu Belediyesi son yıllarda bu anmaya katılmıyor, katılmama gerekçesini ise açıklamıyor.

Nihat KARAGÜLER

TERÖR LANETLENDİ

Terör birkez daha lanetlendi. Yağbasan Köyü Derneği'nin önceki başkanlarından Murat Şahin hayatını kaybettiği yerde karanfillerle anıldı. Derneğin her yıl organize ettiği Murat Şahin Anması'na yüzlerce kişi katıldı. Yağbasan Köyü Derneği Üyeleri 15 Kasım sabah saat 8 buçukta Şişhane Meydanı'nda buluştu. Anmaya CHP Genel Başkan Yardımcısı İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrıkulu, Mahmut Tanal, CHP Beyoğlu ve Avcılar ilçe başkanları ve üyeleri katıldı. Anmada, Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Nihat Karagüler ve milletvekilleri birer konuşma yaptı. Nihat Karagüler konuşmasında, "11 yıl önce İstanbul'daki bütün sinagoklara saldırılar düzenlendi. Bu saldırılarda önceki dernek başkanımız Murat Şahin de hayatını kaybetmiştir. Aynı topraklar üzerinde inanç ve etnik kimlik farklılıkları bizler açısından önemli bir zenginliktir. Bundan dolayı Yaşasın Halkların Kardeşliği diyoruz" dedi.

HDP milletvekilleri Divriği Kültür Derneği'nde basın açıklaması yaptı

HDP'li vekiller DKD'de

HDP Milletvekillerinden Sabahat Tuncel, Ertuğrul Kürkçü ve Levent Tüzel 6 Kasım Cuma Günü Divriği Kültür Derneği'ni ziyaret ettiler. DKD Başkanı Cafer Çelik milletvekillerini kapıda karşıladı. Milletvekilleri yaklaşık HDK Kongreleri ve Çözüm süreci ile ilgili DKD başkanı Cafer Çelik ile görüş alışverişinde bulundular. Milletvekilleri daha sonra HDK Kongrelerine ilişkin Divriği Kültür Derneği'nde bir basın açıklaması yaptı. Halkların Demokratik Kongresi (HDK) Eşözcüleri Sabahat Tuncel ve Ertuğrul Kürkçü 15-16 Kasım tarihlerinde Ankara'da yapılacak olan HDK kongresine ilişkin Divriği Kültür Derneği'nde basın toplantısı düzenledi. HDP İstanbul Milletvekili Abdullah Levent Tüzel'in de katıldığı toplantıda ilk olarak konuşan HDK Eşözcüsü Ertuğrul Kürkçü 18-19 Ekim Barış Konferansı'nda ortaya konulan en önemli hedefin barışın toplumsallaştırılması olduğunu altını çizerek, barışın sadece çatışan taraflara bırakılmayacak kadar toplumsal bir süreç olduğunu söyledi. **Barış konferansları:** 15-16 Kasım tarihlerinde gerçekleştirilecek olan kongrenin ardından yeni bir süreç girileceğini belirten

Kürkçü, çözüm sürecinin yerelleşmesi gerektiğini vurgulayarak, "sürecin yerelleşmesi ve daha da toplumsallaşması için her mahalle, ilçe, il ve bölgenin inisiyatif alıp barışı anlatarak, barışı hükümetin iki dudağının arasından alıp, halkla buluşturacağız" dedi. Sürecin devam etmesi için her yerde barış konferansları düzenleyeceklerini anlatan Kürkçü, herkesin bu sürecin bir tarafından tutmasını istediklerini dile getirdi. İstanbul Milletvekili Levent Tüzel ise, "Kamu düzeni" söylemleriyle toplumsal muhalefeti bastırmak isteyen AKP hükümetinin, "Kamu Düzeni" söylemlerinin,

toplumsal barış ihtiyacına nasıl yaklaştığını da gözler önüne serdiğini söyledi. Sabahat Tuncel de, "HDK yeni yönetimi belirleyecek. Barış meselesi en önemli çalışmalardan biri olacak. Herkes barışa mahkum" dedi. Toplantının ardından gazetecilerin İmralı'ya gidişlerle ilgili soru sorması üzerine, "Daha önce mutabakata varılmasına rağmen, İmralı'da sekreterye kurulmasının hükümet tarafından askıya alındığı görülüyor. Rutin gidiş gelişler durdu" dedi.

İŞİD SORUSU ZOR DURUMDA BIRAKTI
Tuncel, bir gazetecinin, "PKK, on binlerce insanı öldüren

ABD'den silah yardımı istedi. Buna ne diyorsunuz?" sorusu üzerine, "İŞİD orada ağır silahlarla saldırıyor. Kürtlerin eşit şartlarda savaşmak için yardım istemesini çelişki olarak görmüyorum. İŞİD'e karşı eşit savaşmak, oradaki halkların yaşam güvencesi için normal bir durum" değerlendirmesini yaptı. **TUNCAL'DEN GAZETECİYE: İSTERSENİZ BAŞ BAŞA KONUŞALIM**
Tuncel, aynı gazetecinin, "Hem İŞİD'e ABD silah verdi diyorsunuz, hem de ABD'den silah istiyorsunuz" ifadeleri üzerine, "Bunu isterseniz toplantı bittikten sonra baş başa konuşalım" dedi.

MUTLULUK OKULU

ATANER YILDIRIM

ataneryildirim@windowslive.com

Avrupa ve Sevgiyle İletişim

Gündemimizde "Avrupa Birliği" var. Avrupa Birliği'ne gerçekten girebilecek miyiz? Başka bir deyişle Avrupa bizi içine almayı kabul edecek mi?

Hem bu sorulara yanıt aramak, hem de Avrup'da bulunan Türk'lere bir dizi kişisel gelişim semineri vermek için 21 Ekim 2014'te işe Venedik'ten başladık. Venedik'te bizi konuk eden, ilgilenen ve bize mihmandarlık eden değerli dostlarımız var. Öncelikle organize ederek eğitim amacıyla bizleri Avrupa'ya gönderen Baba Mansur Ocağı'na şükran borcumuz var. Viyana'da teşekkür etmemiz gereken dostların başında Ali ve Meryem Temel bize sıcak yuvalarını açtılar ve bir hafta bizi konuk ettiler, Kazım Özfarat, Kazım Balaban (Derviş), Dr. Ecevit Uzunmaya, Miktad Dede vs. Bizi konuk eden ve sıcak ilgilerini bizden esirgemeyen Viyana Atatürkçü Düşünce Derneği'ne, 'Sağolun-varolun dostlar.' Demek aslı bir görev olsa gerek.

Viyana ile ilgili izlenimlerimize gelince; Viyana gerçekten Avrupa'nın değerlerini içselleştirmiş bir kent. Modern ve tarihi binaları, geniş yolları, doğal güzelliği ile gerçekten yaşanacak bir şehir. Özellikle Tuna Nehri'nin buraya kattığı güzellikler saymakla bitmez.

Avrupa Birliği'ne girdikten sonra, serbest dolaşımın yaygınlaşması, özellikle Yugoslavlar, Romenler, Bulgar, Macarlar ve Türkler nüfusun yoğunlaşmasını sağlamış. Böyle olunca sokaklar eskisi gibi değil, artık sokaklarda dilenciler gözükmeye başlamış, hırsızlık yaygınlaşmış. Yollarda çöp, sigara paketi ve izmaritler görünmeye başlamış. Her köşede bir Türk restoranına, büfesine, marketine ve işyerine rastlayabilirsiniz. Türkler Viyana sokaklarına canlılık ve heyecan katmaktadırlar. Viyana'da üzülen bir gerçeği sizinle paylaşmadan geçemeyeceğim: Viyana'daki Aleviler, Sünniler, cemaatlar ve diğer azınlıklar ne yazık ki, ayrılmışlar. Bu ayrışma hala sürmekte. İlk iki kuşak Türkler, Avusturya devletinin bilinçli engellemesinden dolayı devlet hiyerarşisinde yer alamamışlar. Sonraki kuşaklar yavaş yavaş bu yapıyı kırmaya başlamışlar.

Türkiye'de devlet Alevilere önyargılı, düşmanca davranıyorsa. Avusturya devleti de Türklere öyle davranmış. Ama ilerleyen yıllarda bu durum yerini yumuşamaya bırakmış. Örneğin, Dünyada ilk kez Alevilere hakkını veren ve okullarda Aleviliği özel yasayla öğreten tek ülke Avusturya olmuş. Türkiye hala Alevilerin inançlarını tanıtmıyor. Ama Alevi yurttaşlardan aldığı vergileri diyanete boca etmeye devam ediyor. Bu böyle sürmemeli.

Bugün hala Viyana müzelerinde, Kralların heykellerinin ayakları altında Osmanlı-Türk başlarını ve armasını görürsünüz. Bu düşmanlık ve kin ne yazık ki, 21. Yüzyılın felsefesi ile çelişmektedir.

Kuşkusuz 1300 yıllık dini kalıplarla, hurafelerle, önyargılarla, düşmanlıklarla kimse bir yere varamaz. Bilimle taçlanmayan hiçbir din, çağdaş ve mutlu bir dünya yaratamaz. Bu nedenle, Baba Mansur Ocağı; "Bilimle gidilmeyen yolun sonu karanlıktır. Kadınları Okutunuz." (Hacı Bektaş Veli) diyerek özellikle Avrupadaki, gençlerimizin eğitilmesine ve iletişim bilincinin gelişimine katkı sunmak amacıyla, Kişisel Gelişim Uzmanı olarak bendenizi görevlendirdi. Seminer konumuz da; "SEVGİYLE İLETİŞİM" oldu. Konferans başlangıcında öncelikle eğitimin öneminden sözettim:

Dünyayı değiştirmek için kullanabileceğimiz en güçlü silah eğitimidir. (N. Mandela)
Bir ülkenin geleceği, o ülke insanların göreceği eğitime bağlıdır. (Einstein)
Planınız bir yıl içinde pirinç ekin, planınız on yıl içinde ağaç dikin, planınız yüz yıl ise insanları eğitiniz. (Konfüçyüs)
İnsanları eğitmek demek, onlarda paradigma değişimi yapmak demektir. Bu nedenle kısaca paradigma değişiminden sözettim.

Ben gelmedim dava için, benim işim sevi için diyen Yunus Emre ile selamladım.

Aynı dili konuşanlar değil, aynı duyguları paylaşanlar anlaşır diyen Mevlana ile selamladım.

Konu başlıkları: Nasıl bir insan? Kişisel bütünlük nedir? Zira kişilik hayatta sahip olacağımız tek şeydir. Ortak değerlerimiz. Gerçek iletişimi ancak sevgi ile gerçekleştirebiliriz. Sevgiyle iletişim. İletişimde beş sevgi boyutu. İletişim nedir? Başarılı bir iletişim için... Evlilikte beş sevgi dili. Beden dili vs.

Son söz: Bir insanın fiziksel ihtiyaçlarından sonraki en büyük ihtiyacı; anlaşılma, onaylanma ve takdir edilmektir. Unutmayalım, iletişimde bizim diğer insanlardan beklediğimiz, diğer insanların bizden beklediğidir. Bu da empati ile mümkündür. Sevgiyle... Dostlukla...

***Kişisel Gelişim Uzmanı/Yazar**

Genç yöneticiler görevde

NÖBET DEĞİŞİMİ

Yağbasan Köyü Derneği'nin 20'inci Olağan Genel Kurulu 26 Ekim Pazar Günü Alibeyköy'de bulunan dernek merkezinde yapıldı. Divan Başkanlığını Ahmet Korkmaz'ın yaptığı kongrenin açılış konuşmasını dernek başkanı Ali Erdoğan yaptı. Kongrede derneği 3 yıllık

çalışması dernek üyeleri tarafından tartışılarak, yeni dönemin çalışma programları belirlendi.

GEZİ DİRENİŞİ UNUTULMADI

Ali Erdoğan konuşmasında "Ulu önder Atatürk'ün bizlere bıraktığı cumhuriyetin 91'inci yılında ülkemizin ekonomik ve demokratik mirası buhranlarla krizlerle hangi limana yanaşacağı

Yağbasan Köyü Derneği Olağan Genel Kurulu kadınlarında yoğun olduğu üyelerinin katılımıyla dernek merkezinde yapıldı.

belli olmayan bir gemi gibi belirsizliğe sürükleniyor. Gezi Direnişi'nin yarattığı hak ve özgürlüklerin kazanılmasına yönelik toplumsal talep yaratan eylemlerin devamının gelmemesi, bu eylemlerin yarattığı olumlu havanın dağılmasına sebep oldu. Gezi direnişi sırasında on gencimizi yitirdik. Hepisini

onurlu mücadeleleri için saygıyla anıyorum. Berkin Elvan'ın bizleri nasıl birleştirdiğini görmeyenler, onu seçim meydanlarında yuhallattılar. Alevi Açılımları konusunda tam bir aldatmaca ile karşı karşıyayız" dedi. Kongrede söz alan Safi Karayalçın, dernek gelirlerinin artırılması için yeni projeler geliştirmeliyiz, AB

Projelerinden nasıl yararlanırsanız bunu araştırmalıyız dedi. Kongrede, geleneksel hale gelen Alibaba Birlik Şenlikleri'nin dernek tüzüğüne konarak köy muhtarlığı ile birlikte yapılması kararı alındı. Yapılan seçimlerde Yağbasan Köyü Derneği başkanlığına Nihat Karagüler seçildi.

YILTAŞ SİGORTA
ARACILIK HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.

Mehmet DİKTAŞ
(0532) 283 82 35
Kazım Karabekir Caddesi Tuna Han 101/46-47 İskitler / ANKARA
Tel:(0312) 341 66 17 (Pbx) 384 67 26 -341 18 26 Fax: (0312) 341 58 27
www.yiltassigorta.com.tr

Oğuz ERYILDIRIM
(0532) 292 10 96
TRAFİK KASKO KONUT İŞYERİ
İNŞAAT ALL RISK
NAKLİYE ve MAK.KIRILMASI

ELİF

DÜĞÜN SALONU

ELİF DÜĞÜN SALONU

Flaş Flaş Flaş
PATRON
ÇILDIRDI

DÜĞÜN 999

HAFTA İÇİ DÜĞÜN
Pazarları Salı Çarşamba Perşembe

Necip Fazıl Mah. Alemdağ
Yılmaz Sokak No: 1
Kemerdere-Ümraniye / İSTANBUL
Tel.:(0216) 356 82 26 -27
RIZA BAŞHAN - 0532 600 54 81

YERELDEN

Hatice Eroğlu Akdoğan

haticeilamiz@yahoo.com

Ozanlarımızdan

Kültürlerin kuşaktan kuşağa aktarılmasında taşıyıcı rolde ve hatta kültürlerin önemli bir yanının icracıları arasında hiç kuşkusuz ozanlarımız yer almaktadır. Sözlü kültürün etkin olduğu dönemlerden başlayıp günümüz kent toplumuna erişinceye kadar; Dede Korkut'tan Yunus Emre'ye, Pir Sultanlardan Daimi'ye buradan Aşık Mahsuni'ye kadar ozanlık, bir halkın toprakları üzerinde şekillenen düşünsel tüm birikimlerinin özünü, manevi dünyasının ahengini yansıtır. Yüzyıllar boyunca yaşanan kültürü sözlü olarak taşımak, aktarmak ozanların işi olmuştur.

Çok geriye değil, geçtiğimiz yüzyıla damgasını vuran önemli ozanlarımızdan biri de Seyit Meftuni ya da kısaca Meftuni diye ünlenen ozanımızdır. Aslında Meftuni mahlasını kullanan yaşamış veya yaşayan birçok aşık vardır. Ancak Meftuni derken kastettiğimiz asıl adı İbrahim Mamo Temiz olan Seyit Meftuni'dir.

Seyit Meftuni 1920 yılında Arguvan ilçesine bağlı dede ocakları köyünden biri olan Mineyik köyünde doğmuştur. 'Hatice Ana' diye hitap edilen annesinden duvaz-ı imamlar ve deyişler öğrenmiş, aynı kültür içinde yetişen ve dayısı olan Aşık Hasan Hüseyin Orhan'dan çok etkilenmiş; onunla aşık meclislerinde, cem ayinlerinde birlikte olmuştur. Seyit Meftuni Yunus Emre'den başlayıp kendi dönemini de içine alan ozanların şiirlerinden beslenmiş, onların eserlerini seslendirmiştir.

Dayısı Aşık Hasan Hüseyin Orhan'ın tarzı, bilgi ve tecrübesini onunla birlikte yaşayıp gezdiği alanlarda edinen Meftuni, diğer bir dayısı Mehmet Orhan'dan ise okuma yazmayı öğrenmiş ve şiirler yazmaya başlamıştır. Mamo Temiz yazdığı şiirlerde 1964 yılından sonra Seyit Meftuni mahlasını kullanmaya başlamıştır. Alevi-Bektaşî tasavvufu, aşıklık kültürü ve bilinci yanında, insana ve ona dair erdemler, duygular şiirlerine konu olmuştur. Seyit Meftuni aşıklık geleneğinin sorumluluğu gereği sazını ve sesini kendi yöresinin dışındaki illere, diyarlara taşımıştır. Bir dönem yurt dışında yaşamış, döndüğünde Adana'ya yerleşmiştir. 1982 yılında kalp krizi sonucu yaşama veda eden Meftuni'nin mezarı vasiyeti gereği Maraş'ın Pazarcık ilçesi Alibeyuşağı köyündedir.

Seyit Meftuni tezene yerine bilek ve parmak marifetine dayanan aşık veya dede sazi denilen yöresel sazını ölümüne değin elinden bırakmamıştır. O bu anlamda "pençe" denilen çalış tekniğinin ustası olarak kabul edilir. Gerek yöresel müziği gerekse Alevi Bektaşî müziğine ilişkin TRT repertuarına da çokça eser (deyiş, türkü, uzunhava) bıraktığı bilinmektedir..

Seyit Meftuni'nin tanınip bilinmesinde babasının mirasını çağdaş bir icracılıkla sürdüren TRT sanatçısı Muharrem Temiz'in de önemli bir rolü vardır. Ozanımızın "Dost cemalin benzer" parçası Muharrem Temiz'le birlikte Cengiz Özkan ve İlkey Akkaya tarafından da söylenmektedir. "Seyit Meftuni'yem hayranım sana/ Acı şu halime merhem et bana/Kara toprak oldu bize öz ana/Sarar sinesine buldurur beni. Halkının gönlüne ve diline tercüman olan ozanlarımızın toprağı bereketli olsun.

Hanımeli

Gözleme Yufka

TR-34-K-049028 numaralı izni ile üretilmiştir.
Gözleme, Ev Böreği, Taze Yufka, Poğaç, Katmer, Erişte ve Sıcacık Köy Ekmeğimiz ile Hizmetinizdeyiz.
İçindekiler: Un, tuz, su, maya
Ürünlerimizde hiçbir katkı maddesi yoktur.
Adres: Güzeltepe Mah. Erke Sok. No: 2/A Alibeyköy/EYÜP
Tel: 0212 627 50 94

Şube: Güzeltepe Mahallesi Barbaros Caddesi No:100 Alibeyköy / Eyüp
Tel.:0212 427 73 12

Buram buram kokan sac ekmeğinin adresi Hanımeli.

Nuran KANBUR
0537 223 00 44

Toplu Siparişler Adrese Teslim Edilir

Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi, Yüksek Maden Mühendisi: Mehmet Özyurt

Bu kafa daha çok işçi öldürür

Divriği'nin Karasar Köyü'nden olan Mehmet Özyurt iş cinayetlerini Divriği Gazetesi'ne değerlendirdi.

Türkiye maden sahalarından gelen işçi ölümleriyle sarsılıyor. Kozlu, Soma, Afşin Elbistan ve Ermenek. Soma, en son da Karaman Ermenek'te yüzlerce maden işçisi hayatını kaybetti. İktidar ve çevreleri, işçi ölümlerine “İşin Fitratında Ölüm Var, Kaza, Doğal Afet” gibi gerekçeler buluyor. Sendikalar, odalar, emek hareketi ve sol bu durumu “İş Cinayetleri” olarak tanımlıyor. Siz ne diyorsunuz?

Ülkemizde her yıl, 1.500 emekçinin can kaybına yol açan iş kazaları yaşanmaktadır. Son yıllarda Maden kazalarında belirgin bir artış gözlenmektedir. Maden Mühendisleri Odası Kayıtlarına göre; 2008 yılında 43 maden çalışanı iş kazası sonucu yaşamını yitirmişken, 2009 yılında bu sayı 92'ye çıkmıştır. 2010 yılında 105 işçi, 2011 yılında 77 işçi, 2012 yılında 61 işçi maden kazalarında yaşamını yitirmiştir. 2014 yılında maden sektöründe iş kazaları sonucu 400 civarında insan hayatını kaybetmiştir. Madencilik faaliyetlerine ilişkin tüm bilgiler, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı (ETKB)/Maden İşleri Genel Müdürlüğünde (MİGEM) toplanmakta ve tüm izinler MİGEM (Başbakanlık?) tarafından verilmektedir. MİGEM ruhsat verirken havza madenciliğini göz önünde bulundurmamakta, bu da planlama ve işletmede parçalı durum doğurmaktadır. Bunun sonucunda aynı sahadaki işletmelerden kaynaklanacak gaz ve su baskınları gibi tehlikeler bilinmemekte, önlem alamamaktadır. Sektörde uygulanan rodövans ve taşeronlaştırma uygulamaları da parçalı üretim mantığı ile yürütüldüğü için kazaların başka bir diğer önemli nedenidir. Dolayısı ile kazanın ve kaybedilen canların en büyük sorumluluğu MİGEM'e aittir. İrdelenmesi gereken bir diğer konuda Maden İşleri Genel Müdürlüğü'ne sunulup Onay alınan işletme projelerindeki üretim miktarının üzerinde üretim yapılmasıdır. Bu durum kazalardan önce değil her defasında sonradan tespit edilmektedir. Kamu Yöneticilerinin bunu görmemesi düşündürücüdür.

Bu değerlendirmeler ışığında İş Kazalarının Nasıl Önleneceğine dair odamızın görüş ve önerileri şöyledir; **- Rodövans ve taşeronlaşma uygulamaları acilen iptal edilmelidir. - Madenlerimiz; kamu yararı öncelikli olarak, mühendislik bilim ve teknoloji, ölçek ekonomisine ve havza madenciliğine uygun olarak planlanmalı ve işletilmelidir. - Ucuz işgücüne dayalı ve örgütlenmeyi engelleyen çalışma anlayışı terk edilmelidir.**

İSG'ye ilişkin kararların alınmasında, üniversiteler, sendikalar, kamu kurumu niteliğindeki meslek odalarının (TTB, TMMOB) görüşleri alınmalı, ulusal düzeyde karar alma mekanizmasında çoğunluğu emek örgütlerinin oluşturduğu bir yapı oluşturulmalıdır. Bundan önce olduğu gibi "gereklenler yapılacaktır" gerekçesinin arkasına sığınılmadan gerçek sorumlular belirlenmeli, maden mühendisleri, teknik nezaretçi ve diğer çalışanlar günah keçisi olarak seçilmemelidir. Madencilik sektörü de dahil, işçi sağlığı iş güvenliğine ilişkin kararlar tek başına Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı (ÇSGB) tarafından alınmaktadır. ÇSGB, İSG'ye ilişkin kararların alınmasında, üniversiteler, sendikalar, kamu kurumu niteliğindeki meslek örgütlerinin (TTB, TMMOB) görüşlerine başvurmamakta, iletilen görüşleri de dikkate almamaktadır. Tüm kuralları tek başına belirleyen, uygulamasını izleyen ÇSGB yıllardır artan iş kazalarının ve can kayıplarının diğer sorumlusudur. Ücretini İşveren den alan İşyeri Uzmanı ile Teknik Nezaretçinin yaptırım yaptırmaya şansı bulunmamaktadır. Bu sistem bırakılarak İşgüvenliği Uzmanı ile Teknik Nezaretçi olarak çalışan Maden Mühendisleri ile diğer Mühendislerin ayrı bir fondan maaş almaları sağlanmalıdır.

Soma'da yaşanan 301 işçinin ölümüyle sonuçlanan iş cinayetinin ardından dönemin başbakanı Tayyip Erdoğan, 1850'lerin Amerika, İngiltere ve Almanya'sından örnekler vererek, “Bu İşin Fitratında Ölüm Var” demişti. Erdoğan neden 1850 madenciliğinden örnekler verdi?

Dönemin Başbakanının 1850 yıllara ait örnekler vermesi konusunda yorum yapmayı düşünmüyorum. Birde şu konunun kesinlikle irdelenmesi gerekir; Kaza mı? Cinayet mi? Madencilik sektörü, doğası gereği özellik arz eden ve bu nedenle bilgi, deneyim, uzmanlık ve sürekli denetim gerektiren dünyanın en zor ve riskli iş koludur. Özellikle yeraltı kömür madenciliği, işçi sayısı başına düşen kaza ve ölüm sıralamasında bütün sektörlerin başında yer almaktadır. Gelişmiş ülkelerde bu kazalar olmamakta bizim gibi gelişmekte olan ve/veya az gelişmekte olan ülkelerde bu kazalar yaşanmaktadır. Demek ki fitrat ülkeye göre değişmekte imiş....

İşçi ölümleriyle sonuçlanan maden kazalarında sorumluluk üstlenen veya ceza alan maden işletcisine rastlanmıyor. Hukuk her seferinde işveren lehine karar veriyor. Bilirkişi raporları kamu vicdanını rahatlatmıyor. Ölen öldüğüyle kalıyor. Bu işte bir terslik mi var acaba?

Ruhsat hukuku TKİ'ye ait olan Soma Kömür İşletmeleri A.Ş. tarafından hizmet alım yolu ile işletilen Manisa İli Soma İlçesi Eynez / Karanlıkdere yeraltı kömür ocağında, 13 Mayıs 2014'te meydana gelen olay sonucunda, aralarında 5 maden mühendisi üyemizin de bulunduğu 301 maden emekçisinin yaşamını yitirdiği bir facia yaşanmıştır. Medyaya yansımış olan fezleke içeriğinden; şüphelilerin bir kısmı hakkında olası kasıtlı adam öldürme gerekçesi, bir kısmı için bilinçli taksir sonucu birden fazla kişinin ölümüne neden olmak gerekçesi, bir kısmı için ise taksirle birden fazla insanın ölümüne neden olmak gerekçesi ile ceza davası açılmasının öngörüldüğü anlaşılmaktadır. Kaza sonrasında aralarında 6 maden mühendisi üyemizin de bulunduğu 8 kişi halen tutuklu bulunmaktadır. Yine şüpheliler arasında hakkında dava açılmış ve açılması düşünülen 40'ın üzerinde maden mühendisi üyemiz bulunmaktadır. Maden ruhsatı verilmesi aşamasından başlayıp, projenin onaylanması ve denetlenmesi sürecini gereği gibi yapmayan ETKB' liği, ben bu işi yaparım

deyip işe başlayan, projenin her aşamasında projenin gereklerini yerine getirmeyen işverenler, taşeronlaştırmayı, esnek çalışmayı, iş güvencesizliğini, düşük ücreti, örgütsüzlüğü emekçilere dayatan, işçi sağlığı ve güvenliğini hiçe sayan ÇSGB' liği, fezleke sorumluluklarından kurtararak Soma Faciası'nın faturası mühendise yıkılıp sistemin devamı sağlanmak istenmektedir. Bu fezleke ile, aslen sistemden kaynaklanan sorunlara ilişkin sorumlulukları mühendislere yükleyen anlayışa karşı; Odamız bilimin, teknolojinin ve halk için mühendisliğin yanında olarak üyelerimizin haklarını korumaya, savunmaya ve mücadeleye devam edecektir.

Kısa bir süre önce dönemin başbakanı Recep Tayyip Erdoğan maden ruhsatlarının verilmesini doğrudan başbakanlığa bağlamıştı. Maden ruhsatlarının bu yolla verilmesi doğru mu?

Yukarıda da belirttiğimiz gibi işçiler ve üyelerimiz lehine olan bazı değişiklikleri desteklemekle birlikte bu değişikliklerin sektörde ne gibi sorunlara neden olabileceği yönünde bir açıklama yapmayı görev biliyoruz. Bulunduğumuz süreçte yasanın TBMM Genel Kurulunda kabulü ve Cumhurbaşkanı tarafından onayı ile birlikte Zonguldak'ta 22 yeraltı kömür işletmesi işçilerine çıkış vererek üretimi durdurmuşlardır. Bu durumu Ermenek, Gediz, Trakya ve diğer madencilik havzalarının izleyeceği ve yaklaşık 100 işyerinin kapanacağı, 10.000 işçinin işsiz kalacağı tahmin edilmektedir. Bilindiği üzere metalik maden ve kömür madenleri uluslararası piyasada fiyatlandırılmaktadır. Bu nedenle üretim maliyetleri satış fiyatını değiştirmemektedir çünkü satış fiyatı küresel piyasada belirlenmiştir. Ancak bu değişiklikler ile yerli maden üretim fiyatlarının işçilik maliyetlerinde yüzde 25-35, toplam maliyetlerinde ise yüzde 12 ile 15 oranında artışlara neden olmuştur. Bu maliyet artışları özellikle kömür madenciliğimizi olumsuz etkilemektedir.

Torba Yasa'da yapılacak değişikliklerin madencilik sektöründe istihdam ve üretim sorunlarına yol açmaması için hem maden emekçilerini hem de sektörümüzü küresel politikalara karşı koruyacak gerekli tedbirler alınmalıdır. Bu amaçla ilk yapılması gereken "ben yaptım oldu" anlayışından uzaklaşarak daha önce de defalarca kez ifade ettiğimiz üzere ithal kömüre fon konularak ülke içerisinde yerli kaynaklarımızın güvenli bir şekilde üretilmesi amacıyla sektöre teşvik sağlanması ve sektörde taşeronlaşmanın yasaklanması gerekmektedir. Maden işverenleri tarafından da alınan teşviklerin işçi sağlığı ve iş güvenliği alanında kullanılması gerekmektedir.

Özellikle kazaların yaşandığı maden ocaklarında ocak işletmeye açılmadan önce Maden Mühendisleri Odası'nın ve çeşitli kurumların raporlarıyla çeşitli risklerin olacağı bilgisi hem Enerji Bakanlığı'na hem de işletme sahiplerine bildirildiği halde, önlemlerin alınmadığı, riskli ocakların çalışmaya devam ettiği gerçeği ortaya çıktı. Bu duruma ne diyorsunuz?

Maden mühendisleri Odası olarak bu ülkede nasıl madencilik yapılması gerekiyor, ve kazalar nasıl önenebilir konusunda raporlar hazırladık. 2008, 2010 yılında verdığımız raporlar var. Bu raporlarda Soma'da, Ermenek'te riskli bölgeleri belirledik. 'Buralarda su patlaması, göçük, gaz patlaması olabilir' uyarısında bulunduğuk. Ne yazık ki dikkat edilmedi..Bu işyerlerinde meydana gelen kazalar doğal afet değil, kader değil fitrat hiç değil. Bilim ve teknoloji uygulanırsa, kâr öncelikli hedefleri yok edersek bu kazalar önenebilir. Türkiye'de aktif biçimde çalışan yaklaşık 250 tane yeraltı madenleri var. Soma kazası olduğunda Maden Mühendisleri Odası olarak “Türkiye'de 250 tane daha Soma var” demiştik. Ne yapılması gerekiyordu? Bu riskler nelerdir, nasıl giderilir diye yetkililer çağırıp uzmanları görüş alması gerekirken, mühendisler muhalefet yapıyorlar mantığıyla yollarına devam ettiler. Yine bildiğim kadarıyla Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu'nun Ortadoğu Teknik Üniversitesi'ne hazırlattığı risk raporu var. Bu rapora göre Soma Eynez / Karanlıkdere ocağı en riskli ocaklar arasında ilk sıralarda. Önemli olan raporların hazırlanması değil fiiliyatta bu raporların dikkate alınmalarıdır.

İktidar çevreleri “Nükleer Santral, Termik Santral ve Hidro Elektrik Santralleri” kurarak Türkiye'nin enerji açığını kapatmak istediğini öne sürüyor. Bir taraftan ırmaklar kurutuluyor, diğer taraftan doğa tahrip ediliyor. Kömüre dayalı enerji ihtiyacını karşılama girişimi aşırı üretimle beraber iş güvenliğini,

sendikasılaşmayı, aşırı sömürüyü beraberinde getiriyor. Son olarak Termik Santral kurulması için, Soma'nın Yırcı Köyü'nde 6 bin adet asırlık zeytin ağaçları köklerinde söküldü. Enerji açığını gidermenin tek yolu bu mu?

Günümüzde enerjiye ulaşmak en doğal insani bir ihtiyaçtır. Ekonomik/sosyal kalkınma ve insanca yaşam için; güvenilir, ucuz ve temiz enerji arzı günümüzün en önemli sorunu haline gelmiştir. Elektrik alanında bugüne kadar sürdürülen özelleştirme ve serbest piyasa uygulamaları ülkemizi enerji sıkıntısı ve pahalı elektrik fiyatlarıyla karşı karşıya bırakmıştır. Başta enerji alanında olmak üzere diğer sektörlerde de uygulanan neoliberal politikaların ve özelleştirmelerin; işsizliği, pahalılığı ve dışa bağımlılığı artırdığı, sanayileşmeyi engellediği, gelir dağılımını bozduğu, kamu kaynaklarının sermayeye aktarılmasının aracı olarak kullanıldığı defalarca görülmüştür. Kamu tekelinin yıkılarak yerine özel tekellerin oluşturulduğu bu sistemde halkımızın ve ülkemizin gelecekte daha ağır bedeller ödeyeceği bilinmelidir. Özelleştirmeler; ekonominin düzelmesine, devletin gelir elde etmesine olanak sunmadığı gibi daha az ve pahalı hizmet, daha fazla kulfet ve daha fazla vergi olarak topluma dağınmaktadır. Tüketicilere daha düşük elektrik faturaları gelmeyeceği de bugüne kadar yapılan uygulamalardan bilinmektedir. Özelleştirmenin kaymağını yerli ya da yabancı sermaye yemektedir. Şimdiye kadar yapılan tüm özelleştirmelerde bunlar yaşanmıştır. Bugüne kadar yaşanan deneyimlerden ders alınarak, merkezi ve stratejik bir planlamayla geleceği kurgulayarak, ülkemizin özgün koşullarına uygun, insan odaklı ve kamu yararı öncelikli enerji politikalarının bir an önce hayata geçirilmesi gerekmektedir. Pek çok küçük kömür endüstrisinde ölümlü iş kazalarının sayısı hızla düşerken, ülkemiz kömür ocaklarında, neredeyse kitlesel denilebilecek ölümlerin önu bir türlü alınmamıştır. Aslında ülkemizde kömür üretiminde son yıllarda artış söz konusu değil, bilakis azalış söz konusudur. Kamu (TKİ, TTK, KİAŞ) Madencilikten Rodövans, İşletme Hakkı Devri ve Taşeronlaşma vasıtasıyla uzaklaşmakta yatırım yapmamaktadır. Kamu ağırlıklı bir yapıdan özel sektör ağırlıklı bir yapıya dönüşen sektör bu değişime ayak uyduramadığından iş cinayetleri kaçınılmaz hal almıştır. Enerjinin temel bir insan hakkı olduğunun bilinciyle, kamu çıkarını savunmayı temel ilke olarak gören Odamız, yeraltı-yerüstü kaynaklarımızın talanına, enerji güvenliğimizin yok edilmesine ve ülkemiz enerji sektörünün dış kaynaklara bağımlılığının daha da artmasına yol açacak uygulamalara karşı mücadelesini sürdürmeye kararlıdır. Hükümeti de bu yanlışlıktan dönmeye davet ediyoruz.

Son olarak şunu sormak istiyorum? Mevcut yasalar ile İş kazaları önenebilir mi?

Yasalar uygulanabilir olmalıdır. Türkiye'de çalışma hayatının denetimi yeterince yapılamamaktadır. Sadece 585 iş müfettişi ile 1,5 milyondan fazla iş yerinin denetimi imkansızdır. Çalışma hayatının etkin denetimi bu kadar sınırlı müfettişle mümkün değildir. Ücretini İşveren tarafından sağlandığı bir sistemde iş güvenliği mühendisleri ve uzmanları, işletmenin ücretli çalışanıdır. İşverene bağımlı, iş güvencesi olmayan bu çalışanların etkin bir denetim yapması mümkün değildir. Bu mantalite değişmediği takdirde iş kazalarının önlenemeyeceği aşikardır.

***Divriği Karasar Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Kültür Derneği Başkanı**

Çeyrek final başladı

Turnuvalarda çeyrek final maçları yapıldı. Çayören, Arıkbaşı, Çakmakdüzü,

Karakale, Bayırlı, Karşıkonak, Yağbasan ve Başören Köyü futbol takımları çeyrek finale

yükseldi. Kupa töreni 27 Aralık'ta Cumartesi günü akşam yapılacaktır.

SONA DOĞRU
İsmail Sarıtaş Dostluk ve Kardeşlik Turnuvası'nda çeyrek finallere geçildi. Soğanlı Olimpik Spor Tesisleri'nde oynanan maçlarda, Çakmakdüzü 3 - Beldibi 1, Yağbasan 12 - Erikli 1, Bayırlı 6 - Dişbudak 1, Yeşilyayla 3 - Karşıkonak 4, Arıkbaşı 9 - Ovacık 4, Çayören 2 - Güllüce 1, Karakale Ağaçlıgöl maçında

Ağaçlıgöl ikinci yarı sahaya çıkmayınca maçı 3-0 hükmen kaybetti.

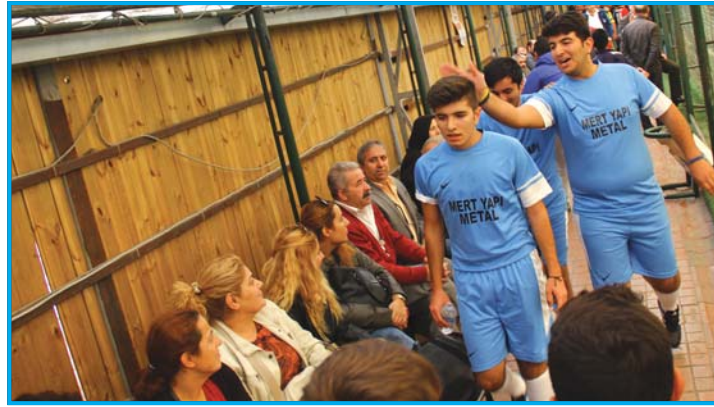
ÇEYREK FİNAL
Divriği Kültür Derneği'nin her yıl düzenlediği Dostluk ve Kardeşlik Turnuvası'nda sona yaklaşıldı. Geçtiğimiz haftasonu oynanan maçlarda Çayören - Arıkbaşı, Çakmakdüzü - Karakale, Bayırlı - Karşıkonak,

Yağbasan - Başören köyleri eşleşerek çeyrek finale çıktılar. Önümüzdeki hafta adı geçen takımlar arasında oynanacak maçlardan sonra finale çıkacak takımlar belli olacak. Daha sonra da şampiyonluk maçları oynanacak.

KUPA GECESİ

Finale kalacak 4 takım şampiyonluk maçları için

karşılaşacaklar. Oynanacak maçların ardından şampiyon takım ve dereceye girecek takımlar belli olacak. Bunun ardından 27 Aralık Cumartesi Günü Salon Figaro'da Kupa Töreni düzenlenecek. Dereceye giren ve şampiyon olan takıma ve dereceye girenlere kupaları verilecek.

ANALİZ

BÜLENT AKDEMİR

bakdemir77@gmail.com

Divriği Yazıları

Her eylemin yöneldiği bir sonuç vardır. Ben garip de ilk yazım olması nedeniyle, girişi aşan fazladan birkaç cümleyi hak ettiğimi düşünüyorum ve amacımı açıklamayı yerinde görüyorum. Amacım, ulaşmaya çalıştığım milletvekilliği, belediye başkanlığı ya da bilmem ne üyeliği gibi bir siyasal hedef için tanınırlığımı sağlamak değildir ve böyle bir mücadeleye hiçbir zaman girişmeyeceğimi garanti edebilirim. İkinci olarak, Divriği'nin tarihi ve turistik değerlerine vurgu yapmak, saf kültürünü metheden bir söyleye girişmek, ne kadar aydın bir tabanı olduğuna sizleri ikna etmek de değil. Bu konular tüm önemliliklerine rağmen, Divriği gerçekliğinden bağımsız bir şekilde ele alınması nedeniyle, Divriği üzerinde dönüştürücü bir etki yaratmadığı için beni oldukça yormuş bulunuyor. Amacım, Divriği'nin varlık koşullarını; gelecekte var olup olamayacağını tartışmaya açmaktır. Bu nedenle, Divriği'nin kültürü, tarihi, turizmi, aydın/entelektüel hemşehri lobisi kesinlikle ilgi alanımın dışındadır ve yegane ilgi alanım Divriği'de toplumsal yaşamın sürmesine olanak verecek iktisadi konulardır. Bu çerçevede, bu ilk yazının konusu, bir üretim aracı olarak emeğe temel alınacak nüfus trendini ortaya koymaktır. Divriği ilçesinin, toplam nüfusu nedir ve önümüzdeki 10 ya da 20 yılda ne olacaktır? sorusu anlamlı ve önemli bir sorudur. Cumhuriyetin ilk yıllarında 25 bin olan ilçe nüfusumuz, 1965 yılında 50.000 kişiye neredeyse ulaşmıştı ve bu sayı zirvedir. Bu tarihten itibaren, Divriği'nin nüfusunun azaldığını gözlemliyoruz. 1980'de 41.000'e 1990'da 33.000'e düşen ilçe nüfusu, 1990'dan sonra dramatik bir azalışla yaklaşık 5600'ü köylerde, 2013'de 10.500'ü ilçe merkezinde olmak üzere 16.100 kişiye kadar geriliyor (1) (2) (3) (4). Bu durumu şöyle özetleyebiliriz: 1965-1980 döneminde ortalama olarak her yıl mevcut nüfusun yüzde 1.23'ü ilçeyi terk ederken, 1980-1990 döneminde bu oran yüzde 1.95'e, 1990-2000 döneminde %3.1'e, 2000-2013 döneminde %2.60'a düşmüştür. Yani, güncel olarak, Divriği'nin nüfusu her yıl %2.60 azalmaktadır. Yani, kabaca 40 kişiden biri Divriği ilçesini vefat ya da göç ederek terk etmektedir. Bu yazıyı, Cumhuriyetin kuruluşunun 100. Yılında Divriği'nin nüfusunun ne olacağı ile noktalamak: bu küçülme oranıyla, Divriği 10 yıllık bir süreç içinde mevcut nüfusunun yaklaşık 4'de birini (yaklaşık 3750 kişi) kaybedecek ve 8.100'ü ilçe merkezinde, 4300'ü köylerde olmak üzere 12.400 kişilik nüfusa sahip olacaktır. 20 yıl sonra ise 3.300'ü köylerde, 6.200'ü ilçe merkezinde olmak üzere 10.000'in altına düşecek ve 9.500 kişilik bir nüfusa sahip olacaktır. Bu verilerin daha da kötü olacağına ilişkin ek bilgileri gelecek yazımda vereceğim. Ancak, şimdilik sadece şuna kafa yormamız yeterlidir: Bu küçülme oranıyla, Divriği'de bir yaşam sürdürülebilir mi? Bu nüfus azalışı, Divriği'deki tarımı, ticareti, hizmet üretimini nasıl etkiler? Saygı ve muhabbetle...

Yararlanılan Kaynaklar:

1. YILDIRIM, U. Dursun, Kırsal Toplumda Dönüşüm: Eskibeyli (Norşun) Köyü Örneği, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi SBE, İstanbul, 2006.
2. DPT (2004), İlçelerin Sosyo-Ekonomik Gelişmişlik Sıralaması Araştırması 2004, Ankara.
3. TÜİK (2013), Seçilmiş Göstergelerle Sivas 2012, Ankara.
4. TÜİK (2013), Seçilmiş Göstergelerle Sivas 2011, Ankara.

Edirne

Köfte Çiğert

SİZ AKLINIZA GETİRİN
BİZ KAPINIZA GETİRELİM
Yıldız Posta Caddesi No: 32
Evren Sitesi
Gayrettepe / İSTANBUL
ALO PAKET - 0212 266 11 60

DİVRİĞİ GAZETESİ

D U Y U R U

Gazetemizi yalnızca abone olanlara ulaştırabiliyoruz

Abone olmak için

Tel: 0532 327 19 58

mail: divrigi@divrigi.com.tr

Yıllık Abone Bedeli: 50 TL

Abone Hesap Bilgileri

Yahya Kemal Bayar

adına : Yapı kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi

Şube Kodu: 064 - Hesap No: 91186088

IBAN: TR 66 0006 7010 0000 0091 1860 88

DİVRİĞİ GAZETESİ İRTİBAT

0532 327 19 58

web: www.divrigi.com.tr

e-mail: divrigi@divrigi.com.tr

Bahçelievler Mh. Aydınlı Cd. No: 16/B Pendik/İSTANBUL
Tel: 0216.491 65 50-354 18 16 • Fax: 0216.354 18 26 • Gsm: 0533.435 40 92
www.sintmuhendislik.com.tr • e-mail: sintmuhendislik@mynet.com